СВАБОДА

№10 15—21 сакавіка 1994 г.

Кошт 50 рублёў

ГОД ЗАСНАВАНЬНЯ 1902
ВЫХОДЗІЦЬ З 1990

Галоўны рэдактар
Ігар ГЕРМЯНЧУК

Заснавальнік Павал ЖУК

Выдавец
«Газэта СВАБОДА», Ltd.

АДРАС РЭДАКЦЫІ:
220088, Менск,
вул.Іванаўская, 56

TV ПРАГРАМА

Нашая намэнклятура ня любіць, калі пра яе пішуць праўду *стар.2*

Як расстрэльвалі Будапэшт *стар. 3*

Законапраект аб выбарах прэзыдэнта зроблены пад Кебіча *стар. 4*

Расейскія спэцслужбы і беларуская мафія падазраюцца ў супольнай дывэрсіі супраць эканомікі Ўкраіны *стар. 5*

Золата здабываюць у Менску *стар. 8*

БЗВ забараніць немагчыма

Беларускае згуртаваньне вайскоўцаў папярэджвае тых асобаў, якія плянуюць здаць Беларусь Маскве, што падобная дзейнасьць «можа трагічна скончыцца для іх асабіста»

Мінулаю суботаю, 12 сакавіка, у Менску адбылося паседжаньне Арганізацыйнай Рады патрыятычнага руху БЗВ. Апрача менскага кіраўніцтва, прысутнічалі прадстаўнікі 34-х мясцовых філіяў Беларускага згуртаваньня вайскоўцаў.

Як заявіў карэспандэнту СВАБОДЫ лідар арганізацыі 37-гадовы падпалкоўнік Мікалай Статкевіч, «пасьля таго, як 16 лютага ўлады забаранілі БЗВ, шэрагі нашых прыхільнікаў павялічыліся. У прыватнасьці, узьнікла пяць новых суполкаў у Гарадзенскай, Віцебскай і Гомельскай абласьцях. Цяпер патрыятычны рух налічвае каля 3-х тысяч актывістаў і ў некалькі разоў больш прыхільнікаў».

М.Статкевіч падкрэсьліў, што «БЗВ ня надта працівілася, калі 16 лютага арганізацыю забаранялі. Мы вымушаныя былі «дазволіць» сябе забараніць, бо Міністэрства юстыцыі залатрабавала ад нас выдаць сьпісы сяброў БЗВ. Забараніўшы рух, яны па-сутнасьці загналі нас у падпольле. Але адначасна гэта пазбавіла Мінюст права патрабаваць сьпісы арганізацыяў БЗВ».

На суботнім паседжаньні Арганізацыйнай Рады Згуртаваньня вайскоўцаў была прынятая заява «Аб антыдзяржаўнай дзейнасьці», дзе БЗВ папярэджвае тых асобаў, якія плянуюць здаць Беларусь Маскве, што падобная дзейнасьць «можа трагічна скончыцца для іх асабіста».

Мікола ГРЫНЯВІЦКІ

На здымку: адно з падразьдзяленьняў аховы БЗВ

Мы зноў сталі «выязнымі»

Вячаслаў Кебіч дазволіў выяжджаць за мяжу без АВІРаўскага штампу ў пашпарце. Часова, да 1 ліпеня

Пастановаю ад 5 сакавіка Савет Міністраў адмяніў уведзены зь 1 студзеня 1994 г. парадак выезду за мяжу, згодна зь якім грамадзянін Беларусі мог пераадолець нашыя памежныя кардоны толькі пры наяўнасьці АВІРаўскага штампу: «Пашпарт прыгодны для шматразовых выездаў ва ўсе краіны сьвету».

Увядзеньне гэтага рэжыму было настолькі нечаканым, што мноства людзей апынулася ў надзвычай складаным становішчы. Супрацоўнік нашай рэдакцыі, напрыклад, сабраўшыся напачатку студзеня ў Лёндан на двухтыднёвае стажаваньне ў агенцтве Reuter, мусіў вярнуцца з маскоўскага Шарамецьцева-2 назад у Менск — яго ня выпусьцілі, бо ў пашпарце не было таго самага злачычаснага штампу. Паездка сарвалася. І такіх зрываў была маса.

У АВІРах стаялі чэргі. Каб атрымаць штамп, трэба было патраціць некалькі тыдняў і парваць нэрвы. Зрэшты, можна было паставіць штамп і дні за тры-чатыры, зьвярнуўшыся у пэўныя фірмы, якія бралі за гэткую паслугу 75—100 даляраў. І людзі, якім тэрмінова трэба было выехаць, мусілі плаціць гэтую шалёную суму. Дайшло да таго, што АВІРы не выдавалі бланкаў анкетаў, а накіроўвалі зноў жа ў тыя самыя фірмы. Карацей, пэўная публіка добра нагрэла на гэтым рукі.

Цяпер вось Кебіч адмяніў уведзеныя ім жа самым штампы. Узьнікае пытаньне: навошта тады ён іх уводзіў гэтак тэрмінова? Каб згвалціць тысячы людзей і даць зарабіць дзялкам?

Пятро ПАНКРАТОВІЧ

Пікет ля пасольства ў Маскве

10 сакавіка Маскоўскае таварыства беларускай культуры імя Ф.Скарыны ладзіла пікет у падтрымку патрабаваньняў беларускіх страйкамаў і дэмакратычных апазыцыйных сілаў.

Пікетаваньне пасольства Беларусі ў Расейскай Фэдэрацыі на вуліцы Марасейцы, 17 адбывалася з дазволу маскоўскіх уладаў. Некалькі дзясяткаў пікетоўцаў (сярод іх вядомы беларускі праваабаронца Міхась Кукабака) трымалі лёзунгі з дамаганьнямі адстаўкі ўраду Кебіча і супраць уваходу Беларусі ў рублёвую зону.

Рэпартаж пра падзею перадалі ў дзённым выпуску расейскіх тэлевізійных «Вестей», але ў вечаровых інфармацыйных выпусках гэтага сюжэту ўжо не было. Паводле зьвестак маскоўскіх беларусаў, тэлекампанія «змушана была прыбраць сюжэт пад вонкавым ціскам».

І.С.

Грыб зьбіраецца ў Францыю

21 сакавіка Мечыслаў Грыб плянуе выехаць у Францыю.

Інфармацыю пра паездку М.Грыба мы атрымалі з апарату Старшыні Міжпарляманцкай Асамблеі СНД Ул.Шумейкі. Ён запраланаваў Грыбу, а таксама таджыкскаму сьпікеру ўтрох выправіцца на тыдзень у Францыю на канфэрэнцыю Сусьветнага Міжпарляманцкага Саюзу.

Такім чынам, дзякуючы Шумейку, і Мечыслаў Грыб зьезьдзіць у Парыж.

М.Г.

Пасол Казахстана ў Менску

15 сакавіка ў Менск прыбывае Надзвычайны і Паўнамоцны Пасол Казахстана Валеры Цемірбаеў.

Чакаецца, што 18 сакавіка ён уручыць даверчыя лісты Старшыні ВС Беларусі.

П.П.

У Беластоку насьпявае польска-беларускі канфлікт

Прадстаўнікі «Салідарнасьці» маюць зьвярнуцца да гарадзкіх уладаў, каб тыя прымусілі рэдакцыю газэты «Ніва» вызваліць займанае ёю памяшканьне на вуліцы Суражскай. Днямі там адбыўся інцыдэнт, які, на думку сяброў «Салідарнасьці», зьяўляецца праявою антыпольскіх настрояў з боку беларускай меншасьці.

10 сакавіка Беластоцкая філія прафсаюза «Салідарнасьць» рыхтавалася да заплянаванай на наступны дзень акцыі пратэсту. Яе ўдзельнікі малявалі плякаты і раскладалі іх на падлозе ў калідоры. Тым часам з рэдакцыі «Нівы», якая знаходзіцца тамсама, выйшаў ейны супрацоўнік Мікола Ваўранюк. Ён выпадкова наступіў на плякат. Адзін зь сяброў «Салідарнасьці» палічыў, што гэта зроблена наўмысна і абліў яго фарбаю. Пачалася сварка, якая ледзь ня скончылася бойкаю.

Алег ДУК

Сёньня, 15 сакавіка, апошні дзень падпіскі на газэту СВАБОДА. Хутчэй на пошту!
Наш падпісны індэкс 63887.
Кошт падпіскі на квартал — 600 рублёў

© PDF: Kamunikat.org 2010
© Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Фронт у стане гатоўнасьці

12 сакавіка ў Менску прайшло чарговае паседжаньне Сойму БНФ «Адраджэньне».

Палітычную сытуацыю аналізавалі ў спавешчаньнях Зянон Пазьняк ("Пэрспэктывы дэмакратыі і дыктатуры"), Юры Хадыка ("Верагоднасьць прэзыдэнцкай сыстэмы і выбары") і Лявон Баршчэўскі ("Аб працы Вярхоўнага Савету і ўраду"). Паводле агульнага меркаваньня выступоўцаў, прэзыдэнцтва ў прапанаваным варыянце мае на мэце замацаваць уладу намэнклятуры на чале з Кебічам.

Тым ня менш Фронт сустрэне любую — прэзыдэнцкую ці парляманцкую — выбарчую кампанію ў стане гатоўнасьці. Вінцук Вячорка і Валянцін Голубеў зазначылі, што Фронт мае выразную праграму, імідж палітычнай сілы, якая трымае слова, і дзякуючы гэтаму стабільнае кола выбаршчыкаў. Яны распавялі пра пазытыўную выбарчую плятформу БНФ, здольную пашырыць яго электарат. Уладзімер Анцулевіч дэталёва спыніўся на спосабах арганізацыі збору подпісаў за фронтаўскага кандыдата ў прэзыдэнты.

Сойм прыняў тэкст паведамленьня, дзе выказаў трывогу з прычыны адкрытых парушэньняў правоў чалавека і свабоды слова ў краіне і назваў цяперашні рэжым у Беларусі «паліцэйскім».

І.С.

Малюнак Лявона РАЗЛАДАВА

Свабода друку

Як пра нябожчыкаў: або добра, або нічога

Цэнзарскія нажніцы пакуль у шуфлядзе

Журналісты ведаюць, што нашыя ўлады дужа ня любяць, калі пра іх напішуць у газэце ня ў стылі панэгірыку. Паводле няпісанага закону, пра начальства на любой пасадзе лепей пісаць як пра нябожчыкаў: або толькі станоўчае, або зусім нічога. Сёньня, здавалася б, прэса ня мае былога фундамантальнага значэньня, але й дагэтуль улады балесна рэагуюць на газэтныя публікацыі. Яны ніяк ня могуць дапусьціцца да думкі, што мы маем гэткае ж права пісаць пра іх, іхныя ўчынкі, як яно, начальства, — кіраваць. Што ёсьць унівэрсальнае права на атрыманьне й распаўсюджаньне інфармацыі.

Чацьвертая ўлада — самая безуладная. Нехта нябачны заўсёды вырашаў за цябе: пра гэта можна, дазволена, а пра тое — ані. Сёньня мы яшчэ толькі спрабуем самі вызначаць сабе межы: нецікава, неэтычна, небясьпечна... Цэнзура цяпер у глыбокім падпольлі. Названая завуалявана, яна пакуль толькі раіць, гатовая ў кожны момант зноўку прыступіць да выкананьня сваіх заўсёдных абавязкаў, галоўны зь якіх — душыць свабоду слова. А пакуль, калі вы нешта ведаеце, вам ветліва прапануюць заключыць дамову з цэнзарскай управаю (усім, маўляў, трэба есьці хлеб!). Калі вы адмовіцеся, вам спакойна паведамяць: як сабе хочаце, але мы ўсё адно кантралюем зьмест усіх выданьняў. Карацей, цэнзуры няма (паводле Закону), але яна існуе. Вы зь ёй не жадаеце мець ніякіх дачыненьняў, але яна робіць гэта аднабакова.

Камандзеры прэсы

Памятаю, калі ў Расеі зьмяніліся кіраўнікі ўраду, адна газэта выйшла з «шапкай» — «Кончилась гайдарономика, началась черномырдономика». Я міжволі парадаваўся разьняволенасьці маскоўскіх калегаў. Было чаго пазайздросьціць. Наш родны КПБоўскі Саўмін кіраваў і кіруе «mass media» па-ранейшаму, па-цэкоўску. Маючы ў распараджэньні кішэнныя суды, ледзь ня ўсё высокае начальства паспрачалася са СВАБОДАЮ наконт уласных «гонару ды годнасьці». Ані разу суд у нас не абараніў журналіста, толькі — начальства. Зь цікавасьцяй чакалі мы рэакцыі на (урэшце!) вольнасьці асобных газэтаў, якія пракамэнтавалі студзеньскія падзеі як «погрибение и кебичевание». Начальства наша помсьлівае, але яму, здаецца, ужо не да гонару, калі ўсім відавочна, што яно давяло краіну да катастрафічнага стану. Маўчыць яно, нібы мовы пазбавілася, але «камандаваць прэсай» усё адно карціць.

Карацей кажучы, на Ўсходзе са свабодай слова больш-менш няблага, на Захадзе быццам бы таксама. Мы ж нагадваем вучняў, змушаных пісаць дыктоўкі, тэксты якіх аднойчы і назаўсёды зацьвердзілі дзесьці ў «Минпросе» і «Политпросе». Пасьля падзеяў 15 лютага ведамства сп. Краўчанкі пачало абавязковую акрэдытацыю журналістаў замежных сродкаў інфармацыі. Не таму, што менавіта так належыць рабіць паводле міжнародных нормаў, а таму, што падзеі асьвятляюцца ня гэтак, як хочацца ўраду і як паслухмяна паведамляе ручная саўмінаўская прэса і БТ.

Прыкладам, замест таго каб напісаць «Население республики не поддержало кучку смутьянов, отщепенцев и нарушителей порядка», замежныя «mass media» паведамілі ўсё як было напраўду. Новы в.а. міністра ўнутраных справаў сьпяшаецца выслужыцца і выдатным чынам даводзіць усё да бязглузьдзіцы. Я маю на ўвазе слынны арышт актывістаў Партыі аматараў піва за іхныя сасіскі. Ва ўрадзе, няйнакш, чакалі, што замежнікі пракамэнтуюць гэты выразна фарсавы інцыдэнт прыблізна гэтак: «В Беларуси задержана организационная группа опасных преступников, посягнувших на устои советского государства». Усё гэта моцна нагадвае «чорныя» камэдыі на тэму палкоўніцкіх рэжымаў у розных какосавых ды бананавых дзяржаўках.

Выкраданьне камунякаў

Ежы Урбан быў прэс-сакратаром пры апошнім камуністычным урадзе тады яшчэ ПНР. Штотыдзень ён ладзіў прэс-канфэрэнцыі, на якія асабліва замежныя карэспандэнты сьпяшаліся навыперадкі. Я таксама любіў паглядзець па тэлевізары тыя сустрэчы сп.Урбана з журналістамі. Дасьціпны прэс-сакратар слова не пазычаў. Напрыклад, яго пыталі: што пан можа сказаць пра польскія прэзэрватывы — кажуць, яны кепскай якасьці? (Уяўляю Кебічавага прэс-палкоўніка Замяталіна ў падобнай сытуацыі...) Ежы Урбан (дарэчы, пажылы чалавек) адказваў адразу: нічога не магу сказаць, я імі не карыстаюся.

Сп. Урбан цяпер рэдагуе ілюстраваны каляровы тыднёвік «Не», шалёна папулярны сярод пэўнай часткі палякаў. Унікальнасьць «Не» ў тым, што гэтае «жоўтае» выданьне — выключна палітычнае. Дастаецца ў ім аднолькава і левым, і правым, і прэзыдэнту, і ксяндзам, якіх галоўны рэдактар вельмі ня любіць. Карыкатуры, загалоўкі, зьмест ня толькі зьдзеклівыя, але часьцяком папросту непрыстойныя. Чую, як мяне нашыя пільныя начальнікі, у душы кожнага зь якіх паразытуе цэнзар, строгім голасам папярэджваюць, гаворачы вядомае гарбачоўскае выслоўе: «Демократия — не вседозволенность». Слушна! Але ўсёнедазволенасьць — пагатоў не дэмакратыя.

У адным зь лютаўскіх нумароў «Не» пад назваю «Выкраданьне камунякаў» зьмешчана карэспандэнцыя зь Беларусі. Апавядаецца ў ёй пра сумныя студзеньскія падзеі, пачынаючы ад візыту Клінтана й выкраданьня буракявічусаў і скончаючы парляманцкімі разборкамі. У зацемках «Спэрма як гераін» сп. Урбан (сам ён намаляваны побач у непрыстойным выглядзе) кпіць з ксяндзоў, якія лічаць продаж прэзэрватываў злачынствам накшталт распаўсюджаньня наркотыкаў. Урбанам таксама напісаны рэтраспэктыўны агляд «Срач і польская справа» (з адлаведным малюнкам), дзе пачынаючы ад каралёў і скончаючы апошнім соймам разглядаюцца выпадкі, зьвязаныя з клязэтам, якія нібы паўплывалі на пэўныя палітычныя справы.

Каб «Не» выдаваўся ў Менску, даруйце мне калямбур, ён бы даўно ўжо не выдаваўся. Бо нашыя палітыкі гэткія высакародныя, далікатныя, уражлівыя, дарма што зусім нядаўна ў цэкоўскіх пастановах яны заклікалі да крытыкі й самакрытыкі. Каб жа разам зь ермалавічусамі летувіскія спэцслужбы пакралі б і нашых, выбачайце, камунякаў, дык можа тады беларускую справу болей не заганялі, яшчэ раз прабачце, у той «срач».

Польскі заапарк

Своеасаблівым тэлевізійным «Не» ёсьць лялечнае шоў «Польскі заапарк», якое з посьпехам існуе на варшаўскай TV каля трох гадоў. У выглядзе жывёлін, зьвяроў, птушак падаюцца найбольш заўважныя палітыкі, пачынаючы ад Валэнсы — «ільва» (жонка Данута — «мышка»), кола якіх штораз пашыраецца. Непрыстойнасьць тут не дапускаецца, але зьедлівасьць, кпіны, зьдзек — калі ласка! Усялякія соймавыя разборкі, скандалы праз тыдзень уся Польшча назірае ў тэлезьвярынцы... Да прыкладу, зьяўляецца на сцэне ВС спадарства Грыб, Лукашэнка і, скажам, Пазьняк, а праз якія сем дзён БТ паказвае парляманцкае шоў з удзелам жабы, каня і птушкі дзятла. Фантастыка!

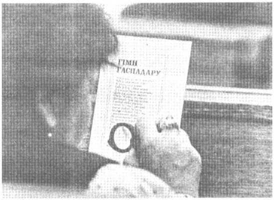

Здымак з сэсіі Вярхоўнага Савету Беларусі

Па першым часе я штотыдзень глядзеў гэтыя польскія палітычныя тэлеспэктаклі, але потым яны надакучылі, як і паседжаньні нашага ВС. Бадай кожнага разу, калі бачыў «Польскі заапарк», мне думалася: у нас бы такое лялечнае шоў назаўтра ж забаранілі. Гэта адпавядала б паняцьцям «сац. дэмакратыя» і «соц. плюрализм мнений», — як любіў ня надта пісьменна паўтараць маскоўскі генсэк.

Самае цікавае, што аднойчы Л.Валэнса ды іншыя палітыкі спаткаліся з акторамі, якія іх пераймаюць, і лялькамі, якія іх імітуюць у «Польскім заапарку». Пасьмяяліся дый разышліся. Нікога не арыштавалі, і перадачы не забаранілі.

Рэзюмэ

Калісьці спадарыня Сухоцкая, будучы прэм'ерам РП, наведала Горадню, дзе сустрэлася з тутэйшымі палякамі. Прысутныя скардзіліся ёй, што беларускі ўрад ня хоча фінансаваць польскі рух. А вось польскі, маўляў, не шкадуе грошай на беларускую справу ў Польшчы... Адыёзна вядомы граф Прушынскі нават зьвярнуўся да спадарыні прэм'ер, каб яна дала каманду польскім журналістам і тыя асьвятлялі гэткую несправядлівую сытуацыю. Адказ прагучаў, што было для ўсіх неспадзявана, досыць непрыхільна: мы прэсай не камандуем! Вось так. Уласных газэтаў тамтэйшы ўрад таксама ня мае. Не дадумаўся яшчэ, хоць кіруе сёньня лявіца — збольшага камуністы былыя, ды зусім ня тыя, што ў нас. Наш урад ашчаджае ня толькі на польскай, а перадусім на беларускай справе, наш урад прагне камандаваць прэсай, і ў нас няма пакуль свайго Ежы Урбана. Ёсьць затое сьмешны парлямант, зь якога можна было б зрабіць выдатны лялечны заапарк.

Сяргей МАКСІМОВІЧ

Мечыславу Грыбу падабаюцца немаладыя, але зграбныя жанчыны

Заняўшы апартамэнты Шушкевіча, генэрал Грыб мэблю не перастаўляў і партрэт Леніна пакуль не павесіў. Ён пачаў з жанчын.

Найперш, генэрал выправіў з прыёмнай Шушкевічаву сакратарку, а на ейнае мейсца пасадзіў Валянціну Саладоўнікаву, якая выклікае ў апараце ВС захапленьне сваёю добра складзенаю постацьцю.

Другую жанчыну Мечыслаў Грыб «выпісаў» аж зь Віцебску. Ганна Падрэз працавала там у аблвыканкаме, а цяпер стала кансультантам Старшыні ВС (па якіх пытаньнях яна будзе яго кансультаваць — невядома). Мечыслаў Грыб упершыню зьявіўся зь ёю на публіцы 10 сакавіка падчас сваёй паездкі ў Жлобін і Касьцюковічы. Людзі між сабою цікавіліся: ці ня жонка гэта Грыба — надта ж молада і эфэктна выглядала яна побач з генэралам. Аднак для Ганны Падрэз больш важна тое, што яна стала сталічнаю жыхаркаю. У хуткім часе віцебская кансультантка павінна атрымаць кватэру ў Менску.

Чакаецца, што наступным кватэру атрымае палкоўнік Станіслаў Васілеўскі, які быў прасунуты Грыбам у апарат Рады Бясьпекі. Ён прыехаў з Масквы, дзе служыў у расейскім Міністэрстве бясьпекі.

Іван СІДАР

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Выставы

Як расстрэльвалі Будапэшт

11 сакавіка ў менскім Нацыянальным музэі (вул. К.Маркса, 12) адбылося ўрачыстае адкрыцьцё фотадакумантальнай выставы «Познань—Будапэшт—56», якая адлюстроўвае крывавыя падзеі ўводу савецкіх войскаў у Вугоршчыну ў 1956 г.

Экспазыцыю рэпрэзэнтаваў пасол Вугоршчыны ў Варшаве Акаш Энгельмаер, які адначасна зьяўляецца паслом на Беларусі. Цікава, што многія фотаздымкі былі зробленыя ім асабіста.

Упершыню гэтыя фотадакуманты дэманстраваліся ў 1981 г. у польскім горадзе Познані, пасьля чаго камуністычныя ўлады амаль цалкам зьнішчылі экспазыцыю. Яна была адноўленая ў 1991 г. і ўжо пасьпела аб'ехаць амаль усю Эўропу; яе бачылі таксама ў Маскве, Пецярбурзе, Кіеве. Цяпер — Менск. Гэтаму паспрыяла польская амбасада.

Першы сакратар пасольства Вугоршчыны Ласла Ямбрычка падкрэсьліў: «Беларускі народ перажывае зараз прыкладна тое, праз што прайшлі народы Польшчы і Вугоршчыны некалькі год таму — ён стаіць перад выбарам. І няхай гэты выбар будзе не на карысьць канфармізму. Мы спадзяемся, што гэтая выстава ў маральным аспэкце можа дапамагчы беларусам».

З высокіх беларускіх гасьцей, якія прысутнічалі на імпрэзе, аўтограф у «кнізе водгукаў» пакінуў адзін Зянон Пазьняк: «Выстава — напамінак цяперашняму ўраду Беларусі, якую палітыку нельга праводзіць, каб не атрымалася так, як у 1956 годзе ў Вэнгрыі. Свабода і Беларусь! Зянон Пазьняк».

Вольга МАМЧЫЦ

Слонім

Сфатаграфавалі на мільёны, а праявілі — пуста

Работнікі Слонімскай фотастудыі аб'явілі адміністрацыі гарадзкога быткамбінату пасыўны страйк — адмовіліся атрымліваць заробтную плату.

У студзені фотаатэлье выканала замоваў на 8,7 млн. рублёў, а на зарплату з гэтай сумы ім вылучылі ўсяго 400 тысячаў рублёў. У той час як заробкі супрацоўнікаў адміністрацыі камбінату склалі ў сярэднім звыш 100 тыс. рублёў, фатографы атрымалі на рукі па 8-13 тысячаў рублёў.

Усе намаганьні майстроў чорна-белай магіі сустрэцца з кіраўніцтвам гарадзкой бытоўкі для «высьвятленьня дачыненьняў» пакуль не далі пэўных вынікаў.

Віктар ВАЛАДАШЧУК

Пінск

Сам сабе пан

Паводле зьвестак гарадзкога цэнтру занятасьці, у 130-тысячным Пінску зарэгістравана 1444 «афіцыйных» беспрацоўных. Вакантных працоўных мейсцаў усяго 13.

Аднак і тыя, хто нібыта мае працу, таксама не працуюць. Прыкладам, ужо месяц стаіць трыкатажнае аб'яднаньне «Палесьсе» — ніхто ня хоча купляць ягоную прадукцыю, бо дарагая і ня дужа добрая. Есьць прадпрыемствы, дзе працуюць усяго 1-2 дні на тыдзень.

Настаўнікам ды мэдыкам выплацілі заробак за люты толькі пасьля таго, як яны прыгразілі страйкам.

Тымчасам у горадзе ўтварылася Аб'яднаньне нашчадкаў пінскай шляхты, старшынёю якога абраны найстарэйшы шляхціч Мікалай Палюховіч. Сябрам арганізацыі, якая аб'ядноўвае цяпер 40 чалавек, можа стаць толькі той, хто дакумантальна пацьвердзіць сваё шляхецкае паходжаньне.

На першым шляхоцкім «сойміку» было вырашана зьвяртацца адзін да аднаго «пан». Аб'яднаньне мяркуе заняцца найперш асьветніцкаю дзейнасьцяй, у прыватнасьці, папулярызацыяй аўтара «Пінскай шляхты» Дуніна-Марцінкевіча.

Вольга МАМЧЫЦ

Маладэчна

Сувораў і Ленін пакінулі горад

У Маладэчне переназвана яшчэ пяць вуліцаў.

Вуліца Суворава завецца цяпер Ушацкаю. Вуліца М. Астроўскага названа імем Кастуся Астроскага — найвышэйшага гетмана Вялікага княства Літоўскага, які перамог пад Воршаю маскоўскае войска. Вуліца Танкістаў стала Цівідаўскаю (ад назвы вёскі Цівідаўка). А вуліца Леніна яшчэ раней была пераназваная ў Вялікі Гасьцінец.

За апошнія гады ў Маладэчне зьменена каля 30 назваў.

Алесь КАПУЦКІ

Сьвіслач

Парушаюць пашпартавы рэжым

Сьвіслацкая міліцыя занепакоеная парушэньнямі пашпартавага рэжыму ў гэтым памежным раёне.

Ужо двойчы ўчастковы складаў пратакол на сям'ю з саўгасу «Вярдомічы». Нядаўна прыцягнуты да адміністрацыйнай адказнасьці старшыня калгасу імя Дзяржынскага А.Курбат, які даў жыльлё й працу сям'і з Тбілісі, што ня мела права на прапіску. У Язьвінскім лясьніцтве гэткім жа незаконным чынам асталёўвалася сям'я з 4-х чалавек, якая прыбыла з Чачэна-Інгушэціі. На Беларусі дагэтуль дзейнічае савецкі закон аб прыёме на працу толькі пры наяўнасьці прапіскі. Сьвіслацкая міліцыя, трымаючыся гэтага парадку, хоць неяк імкнецца кантраляваць наплыў грамадзянаў замежных дзяржаваў праз усходнюю мяжу Беларусі, якая ператварае нашу краіну ў хату безь дзьвярэй. Падобныя парушэньні пашпартавага рэжыму робяцца масавымі, яны выкрыты таксама ў іншых гаспадарках, у арганізацыях і на прадпрыемствах Сьвіслацкага раёну. Паўстае пытаньне: калі кіраўнікі ведаюць, што парушаюць Закон, ці бескарысьліва ідуць яны на гэта? Вось чым яшчэ варта пацікавіцца тутэйшай міліцыі.

Сяргей МАКСІМОВІЧ

Наваградак

Хоць ад Чарнобыля і далёка

Сэсія Наваградзкага райсавету прыняла Зварот да ВС і Саўміну з просьбай захаваць усе льготы для асобаў, якія пацярпелі ад аварыі на Чарнобыльскай АЭС.

Рэч у тым, што пайшла пагалоска, нібыта сьпіс льготнікаў дзеля эканоміі грошай будзе абмежаваны. На апошняй, 17-й сэсіі раённага Савету зачыталі афіцыйны адказ: «Хваляваньні з прычыны пазбаўленьня льготаў грамадзянаў, якія працуюць у зоне з пэрыядычным радыяцыйным (1-5 кюры на кв.км.) кантролем, — неабгрунтаваныя».

У Наваградзкім раёне ў зоне радыёактыўнага забруджаньня знаходзяцца 33 вёскі з 5490 жыхарамі.

Сяргей МАКСІМОВІЧ

Горадня

Крышнаіцкі фэст забаранілі

12 сакавіка, калі ў далёкай Індыі шырока адзначалася рэлігійнае сьвята, у Горадні мясцовыя крышнаіты супольна зь менскімі таксама мелі правесьці свой фэст.

Увесь горад быў заклеены плякатамі «Быць на Беларусі сознанию Кришны». Адначасова было абвешчана аб месцы правядзеньня фэсту — тэатры лялек. Абласную ўправу культуры задавальняла тое, што арэнда памяшканьня дазваляла крыху палепшыць фінансавы стан тэатру. Аднак упаўнаважаны Савету па справах рэлігіі абласкаму сп. Кантаровіч палічыў непажаданым правядзеньне сьвята вызнаўцаў Бога Крышны. Пікантнасьць сытуацыі ў тым, што крышнаіты зарэгістраваныя як грамадзкая, а не рэлігійная суполка.

С.М.

Забойства

6 сакавіка ў сваёй кватэры быў забіты менскі тэлежурналіст 54-гадовы Аляксандар Чуланаў.

Нябожчыка знайшлі толькі на трэці дзень пасьля сьмерці — з праламаным чэрапам і 12-цю зламанымі рабрынамі. Забойцы скралі з кватэры відэамагнітафон, набор сталовага начыньня, а таксама кайстру журналіста з паперамі і дакумантамі.

«У яго не магло быць ворагаў. Толькі абвостранае пачуцьцё справядлівасьці», — сказала пра Аляксандра Чуланава адна з блізкіх ягоных знаёмых.

Некаторыя зьвязваюць прычыны забойства з тэлеперадачаю пра рэкет у Польшчы, якую рабіў А.Чуланаў. Ён быў таксама вядомы гледачам Беларускага тэлебачаньня сваімі праграмамі «Вецер вандраваньняў» і «Сьвятло нязгаснай сьвечкі».

Мы смуткуем разам з блізкімі і сябрамі Аляксандра Чуланава.

Рэдакцыя СВАБОДЫ

Ліда

Малітвы за плянэтарый

Піярскі касьцёл, ператвораны ў плянэтарый, стаў яблыкам разладу ў Лідзе. Ягонага вяртаньня дамагаюцца ня толькі каталікі. Да нядаўняга часу на храм актыўна прэтэндавалі нават праваслаўныя, але ім вылучылі каля рынку пляц, і яны заняліся будоўляй. Тымчасам у горадзе вывешваюцца аб'яўкі, па якіх у выхадныя дні пад мурамі плянэтарыю зьбіраюцца каталікі дзеля супольнае малітвы.

Крыху гісторыі. Касьцёл будаваўся доўга: ад 1798 ажно да 1824 г. Разам зь ім у Лідзе быў утвораны піярскі кляштар. Аднак спакойна жыць і маліцца давялося няшмат часу. Пажар 1842 г. амаль усё зьнішчыў. Засталіся, аднак, тоўстыя цагляныя муры. Пасьля задушэньня вызвольнага паўстаньня 1863 г. цар перадаў іх расейскай праваслаўнай царкве.

Кляштарныя пабудовы новыя гаспадары раскідалі на цэглу, а касьцёл перарабілі на царкву. У 1919 г., як толькі польская кавалерыя заняла Ліду, касьцёл вярнулі каталіцкім вернікам. У 1958 г. савецкая ўлада адабрала касьцёл ад парафіі ды праз 4 гады адчыніла ў ім плянэтарый — «очаг» атэістычнага выхаваньня.

Дырэктар плянэтарыю сп. М.Хатылёў пераканаэны, што каталікі ня маюць права на храм, бо «касьцёл піяраў — гэта касьцёл піяраў, а плянэтарый ці будынак, у якім знаходзіцца цяпер гэтая культурная ўстанова, ніякага дачыненьня да касьцёлу піяраў ніколі ня меў і безумоўна ня мае». Ён спасылаецца на нейкі архіўны дакумант, паводле якога касьцельныя муры былі зьнішчаныя пажарам нібыта дашчэнту і іх, маўляў, «даўно няма ў прыродзе». З гэтага вынікае: усё тое, што сёньня існуе, пабудавана за царом праваслаўнымі. Аднак архіўнага сьведчаньня гэтаму ў спадара дырэктара ўжо няма.

Спадар Хатылёў таксама лічыць, што нехта падбухторвае вернікаў маліцца перад зачыненымі дзьвярыма кіраўнай ім установы. Гэты нехта — «кансэрватыўныя рэакцыйныя сілы», якія, паводле яго, штораз, як толькі ў грамадзтве зазначаюцца пазытыўныя зрухі, імкнуцца выкрыстаць зручны для сябе момант... На думку сп. Хатылёва, змаганьне адбываецца не за каталіцкі храм, а менавіта за «польскі», нібыта беларусы ў касьцёле чужыя, як у якой сынагозе. Такім чынам канфлікт паміж вернікамі набывае, апроч рэлігійнага, яшчэ адно вымярэньне — нацыянальнае. Усё гэта толькі ўзмацняе напружанасьць, бо атрымліваецца, што ў Лідзе ўціскаюць польскую меншасьць. Зрэшты, самі вернікі далёкія ад вялікай палітыкі. Яны гавораць: яшчэ нават 40-гадовыя лідчукі памятаюць набажэнствы ў гэтым касьцёле. Адных тут хрысьцілі, іншыя, старэйшыя, бралі шлюб. А цяпер у храме можна адно назіраць імітацыю руху плянэтаў.

Гарадзкія ўлады прынялі пакуль палюбоўнае рашэньне: не аддаваць касьцёл ані праваслаўным, ані каталікам. Плянэтарый, якіх у Беларусі толькі два, пакінуць пакуль на месцы. Балазе дзейны касьцёл (Крыжаўзьвіжанскі) знаходзіцца на той жа вул. Савецкай за якіх 500 мэтраў адсюль. Дарэчы, разам з плянэтарыем у тым жа будынку месьціцца яшчэ і краязнаўчы музэй, які таксама выселіць пакуль няма куды.

Аляксандар ГУК

Ваўкавыск

Замест гуркоў — царква

У пасёлку Краснасельскі Ваўкавыскага раёну, дзе праваслаўнай царквы ніколі не было, яе пабудуюць.

Пляц ужо вылучаны — усяго 6 сотак на тэрыторыі, займанай цяпліцамі в/а «Ваўкавыскцамэнтшыфэр». Царква будзе ня дужа вялікая, але й на гэткую грошай пакуль замала. А калі яшчэ ўлічваць інфляцыю, дык хутчэй за ўсё будоўля зацягнецца, як здарылася з будаўніцтвам царквы ў суседнім Ваўкавыску.

А.С.

«Народ и армия едины!»

У Ваўкавыску ўтварылася раённая арганізацыя Саюзу афіцэраў.

На ўстаноўчым сходзе прысутнічала 200 чалавек. Як той казаў, «не адыходзячы ад касы», новаўтвораная арганізацыя адразу ж заявіла пра свой уваход у «Народное движение». Дык ці варта было ўвогуле стварыць мясцовы аддзел таго афіцэрскага саюзу, калі прасьцей было абвясьціць пра ўзьнікненьне Ваўкавыскай ваенізаванай філіі НДБ?

С.М.

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Уладзімер АНЦУЛЕВІЧ

Прэзыдэнты і капуста

Арытмэтычныя задачы для дэпутатаў чацьвёртага году навучаньня

Уладзімер АНЦУЛЕВІЧ, 39 гадоў, кандыдат фізыка-матэматычных навук. Старшыня ініцыятыўнай групы забароненага рэфэрэндуму па пытаньні аб роспуску ВС і датэрміновых выбараў, якая сабрала 442 тыс. подпісаў.

Беларусь чакае Прэзыдэнта. І хоць пакуль не прынятая Канстытуцыя і няма закону аб выбарах Прэзыдэнта, Вярхоўны Савет урачыста паабяцаў даць нам бацьку не пазьней чэрвеня сёлета. Узрадаваныя грамадзяне чакаюць магчымасьці аддаць свой голас любімаму беларускаму палітыку. Палітыкі, любімыя і не, зноў пудраць мазгі грамадзянам сваімі чарговымі рашучымі абяцанкамі. Адзін зь іх нават зарплату ўдвая падняў, не забыўшыся, праўда, «скарэктаваць» цэны. Народ чакае Прэзыдэнта. Прэзыдэнты шукаюць дарогу да народу.

А я ведаю, хто ў нас будзе Прэзыдэнтам. Таму што бачыў праект гэтай дарогі і магу сказаць, пад колы чыйго лімузына яна будзе пабудаваная і хто першы на яе ўскочыць, пакідаючы пасьля сябе воўчыя ямы канкурэнтам. Размова ідзе аб праекце Закону «Аб выбарах Прэзыдэнта Рэспублікі Беларусі», які неўзабаве будзе прыняты.

Галоўнае ўражаньне ад вывучэньня гэтага шэдэўра: добры будзе закон, але назва не адпавядае ягонаму зьместу і мэце. Яго трэба назваць законам «Аб выбарах капусты».

Каб пераканацца, што не памыляюся, я скарыстаў службовае становішча выкладчыка матэматыкі і інфарматыкі ў гімназіі ды прапанаваў некалькі задачаў з гэтага праекту вучням 6-й клясы, якія яшчэ дарослым вераць, і вучням 10-й клясы, якія ўжо дарослых ведаюць. Адказы атрымаў розныя, але не супярэчлівыя.

Задача 1. Колькі дзён можа працягвацца выбарчая кампанія, калі вядома, што выбары прызначаюцца не пазьней чым за 5 месяцаў і праводзяцца не пазьней чым за 2 месяцы да сканчэньня тэрміну паўнамоцтваў папярэдняга Прэзыдэнта?

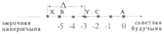

Варыянт вучняў 6-й клясы: Намалюем лікавую вось і адзначым на ёй пункт A, адпаведны тэрміну сканчэньня паўнамоцтваў папярэдняга Прэзыдэнта.

На 5 месяцаў зьлева ад A адкладзем пункт B (апошні тэрмін прызначэньня выбараў) і пункт C (дату выбараў). Пункт X — дата прызначэньня выбараў — можа быць у кожным месцы зьлева ад B. Пункт Y — дата выбараў — можа быць у кожным месцы зьлева ад пункту C. Адказ: законам дазваляецца які заўгодна тэрмін $\Delta = |X - Y|$ – ад 1 дня да бясконцасьці – на ўсе мерапрыемствы выбарчай кампаніі.

Адказ вучняў 10-й клясы: Даты будуць вызначаны зь іншых меркаваньняў, пра якія ў законе не гаворыцца.

Задача 2. Грамадзяне маюць права вылучыць шляхам збору подпісаў сваіх прадстаўнікоў у склад выбарчых камісіяў. Свае прапановы яны павінны падаць за 5 дзён да фармаваньня камісіяў, а фармаваньне павінна быць скончана за 80 дзён да выбараў. Колькі дзён атрымаюць грамадзяне на вылучэньне прадстаўнікоў у склад камісіяў?

Адказ вучняў 6-й клясы: $|\Delta - 85|$ дзён, дзе Δ — глядзі вышэй.

Адказ вучняў 10-й клясы: паколькі Δ будзе меншым за 85 (інакш не пасьпеюць выбраць у чэрвені), грамадзяне толькі даведаюцца, што камісіі ўжо сфармаваныя і іхныя інтарэсы там нехта ўжо прадстаўляе.

Задача 3. Грамадзяне маюць права вылучыць кандыдата ў прэзыдэнты, сабраўшы 100 тыс. подпісаў. Для гэтага яны павінны паміж 75-м і 65-м днём да выбараў сфармаваць ініцыятыўную групу, зьехацца разам на сход і выбраць старшыню, падаць заяву ў Цэнтральную выбарчую камісію, чакаць 5 дзён, пакуль зьбярэцца ЦВК і скажа: «Дазваляем збор подпісаў», потым выпіша пасьведчаньне кожнаму зьбіральніку подпісаў, урачыста яго ўручыць і зноў скажа: «Дазваляем, але толькі да 55 дня да выбараў». Колькі часу могуць грамадзяне зьбіраць подпісы за свайго кандыдата?

Адказы вучняў 6-й і 10-й клясаў супалі: калі кожнаму грамадзяніну даць па рэактыўным самалёце, яны могуць зьбіраць подпісы амаль 15 дзён, калі не — ня болей за 5 дзён.

Задача 4. Паводле экспэрымэнтальнага хранамэтражу, для таго, каб унесьці ў падпісны ліст усе патрабаваныя законам зьвесткі пра грамадзяніна, што хоча падпісацца ў падтрымку кандыдата, патрэбна ня менш за 2 хвіліны. Колькі чыстага часу неабходна толькі для неадрыўнага запаўненьня падпісных лістоў на 100 тыс. грамадзянаў?

Адказы вучняў: 200 тыс. хвілін, або 3333 гадзіны, або 130,5 сутак безупыннай працы.

Задача 5. Закон не вызваляе ўдзельнікаў ініцыятыўнай групы ад асноўнай працы, таму кожны зь іх можа зьбіраць подпісы ня больш за 3 гадзіны ў дзень. Колькі чалавека-дзён неабходна, каб выканаць толькі канцылярскую працу запаўненьня падпісных лістоў?

Адказ вучняў: 1111 чалавека-дзён.

Задача 6. З практыкі вядома, што на запаўненьне падпісных лістоў ідзе ня больш як 5% часу, астатні — на пошукі грамадзянаў, якія хочуць падпісацца, г.зн. на абыход кватэраў, тлумачэньне мэтаў збору подпісаў і інш. размовы, а таксама на засьведчаньне падпісных лістоў у выканкамах. Колькі чалавека-дзён патрэбна, каб рэальна сабраць неабходную колькасьць подпісаў?

Адказ вучняў: 22220 чалавека-дзён.

Задача 7. Колькі чалавек павінна ўключаць ініцыятыўная група, каб вылучыць кандыдата ў Прэзыдэнты?

Адказ вучняў: ня менш за 4444 чалавекі.

Далей можна задаваць пытаньні, на якія гімназісты даць адказ ня ў стане. Напрыклад, чым кіруюцца дэпутаты, уводзячы мінімальны склад групы ў 30 чалавек? Вышэйпрыведзенымі разьлікамі ці ўпэўненасьцю, што галоўнае — групу мець, а патрэбныя подпісы за патрэбнага кандыдата паслухмяныя выканкамы намалююць?

Хочацца задаць пытаньне грамадзянам: каго можна вылучыць паводле такога Закону? І пытаньне летуценным палітыкам: хто з вас здольны стварыць такую магутную і эфэктыўную ініцыятыўную групу для свайго вылучэньня?

Адказы вядомыя. І пакуль аптымістычныя грамадзяне на пальцах пералічваюць станоўчыя якасьці сваіх любімых палітыкаў, апошні акт камэдыі зноў адбудзецца ў Вярхоўным Савеце, дзе 70 дэпутатаў не напружваючыся падлішуцца за адзінага кандыдата, і ў чэрвені мы пойдзем выбіраць капусту, якая ў перакладзе на ангельскую мову гучыць cabbage ['kæbidз]. І зноў павядзе нас гэтая карысная расьліна на чале беларускай дзяржавы ў сьветлую будучыню. Як сказана ў Бібліі: «...І што будзе, тое было».

Беларускія акадэмікі — савецкі выбар

Ціха, без асаблівага шуму 25 лютага адбыліся выбары ў Акадэміі навук Беларусі. Сьпіс з 16 новых акадэмікаў і 23-х членаў-карэспандэнтаў выдрукавалі афіцыйныя беларускія газэты. Але, як адзначаюць незалежныя аналітыкі, за фасадам гэтае звыклае працэдуры адбывалася рэч больш істотная — фактычнае абвешчаньне вайны беларускай гуманітарнай навуцы. Хто ж яны — гэтыя «беларускія» акадэмікі?

Трэба сказаць, што існаваньне Акадэміі навук як супольнасьці навукоўцаў ня можа быць еспрэчана. Але ў сыстэме Акадэміі ёсьць адмысловы прыдатак — уласна акадэмікі. Высьвятляецца, што яны й толькі яны ёсьць юрыдычнымі й фактычнымі ўласьнікамі маёмасьці й распарадчыкамі ўсіх магчымасьцяў. У той час як сапраўдную навуку твораць навукоўцы пераважна сярэдняга веку, інстытут акадэмікаў пераўтварыўся ў клюб ганаровых пэнсіянэраў бяз пэўных працоўных абавязкаў, але зь вялікім пажыцьцёвым пэнсіёнам. Доўгі час яны трымаліся ў цені грамадзкага жыцьця, асабліва не афішавалі свае прозьвішчы, заробкі й навуковыя набыткі. Але апошнія «выбары» ўскалыхнулі гэты ціхі ставок.

Усё пачалося з таго, што акадэмік Радзім Гарэцкі пачаў рыхтаваць «рэформу». Рэфарматарства прывяло да даволі сьціплага, але ў сыстэме Акадэміі крамольнага выніку: на вакантныя мейсцы перад выбарамі рэальна прэтэндавалі прадстаўнікі розных навуковых, культурных і нават палітычных арыентацыяў. Далей жа ўсё адбывалася ў лепшых традыцыях савецкага тэатру абсурду.

Найбольш скандальны вынік — гэта правал дзьвюх хіба найбольш вядомых постацяў у беларускай гуманістыцы: Адама Мальдзіса й Уладзімера Конана. Адам Мальдзіс прадстаўляе гістарычна-крытычную школу беларускага літаратуразнаўства, вядомы сваімі шырокімі сувязямі ў асяродзьдзі беларусазнаўцаў і выразна ўсходнеэўрапейскімі арыентацыямі. Ён прагуляў зь лікам 7 супраць 29 У.Гніламёдаву, чые ўласна навуковыя набыткі даволі спрэчныя. А калі ўлічыць, што сп.Мальдзіса правальваюць ужо трэці раз, дык стаецца зразумелым, што галасавалі не «за», а «супроць» — супроць незалежнае беларушчыны ў эўрапейскім кантэксьце.

Уладзімера Конана асабліва прадстаўляць ня трэба. А вось Я. Бабосаў (яму прагуляў Конан зь лікам 1 супроць 5) — абсалютная загадка для беларускіх інтэлектуалаў. Адзінае вядома дакладна: былы дырэктар Інстытуту філязофіі — прадстаўнік савецкае школы й на ніве беларускае праблематыкі нічым асаблівым ня вызначыўся.

Найбольшы парадокс — гэта правал М.Касьцюка, дырэктара Інстытуту гісторыі. Для бальшыні савецка-беларускіх акадэмікаў М.Касьцюк відавочна «свой чалавек». Але нават тыя нясьмелыя спробы дэідэялягізацыі беларускай гісторыі, што адбываюцца сёньня ў ягоным інстытуце, былі кваліфікаваныя як «нацыяналізм».

Затое прайшоў у акадэмікі А.Падлужны, нястомны змагар з «тарашкевіцай», чалавек, які шмат зрабіў дзеля развалу беларускага мовазнаўства. Прайшлі ў члены-карэспандэнты дэпутаты Вярхоўнага Савету Г.Карпенка й В.Ціхіня — людзі, што «выйшлі» з навукі, але ў яе не вярнуліся. Быў выбраны акадэмікам (!) Іван Шамякін.

А на сканчэньне была арганізаваная камэдыя з «ганаровымі членамі», у якія трапілі Янка Брыль і Пімен Панчанка. Былі зьвярнуліся да Васіля Быкава, але той рашуча адмовіўся. Зразумела, што «ганаровыя члены» — толькі шырма.

А побач з гэтай камэдыяй выбараў на нашых вачох адбываецца рэальная трагедыя развалу беларускай гуманітарнай навукі. На Беларусі не існуе аніводнага спэцыялізаванага акадэмічна-гуманітарнага выданьня — ужо гэты факт ставіць пад сумнеў само існаваньне гуманістыкі. У той час, як усходнеэўрапейскія навукоўцы усё больш інтэгруюцца ў эўрапейскі інтэлектуальны ды інфармацыйны кантэкст, «беларускія» акадэмікі сьпяць ды бачаць гарантавана-аплочаныя савецкія сны.

Можна ўпэўнена сьцьвярджаць, што яны сёньня ёсьць тым балястам, які рэальна пагражае пусьціць на дно карабель беларускае акадэмічнае навукі. Што ў такіх выпадках пагражае балясту, усе ведаюць.

Алесь ГАРОХ

Сёньня

Сяргей ДУБАВЕЦ

Кандыдаты

Галасаваць за праграму і за партыйную кандыдатуру гэтым летам на прэзыдэнцкіх выбарах на Беларусі будуць толькі камуністы. Увесь астатні народ будзе галасаваць за асобу, бо словы ўсіх астатніх праграмаў і абяцанкі партыяў блытаюцца і не выклікаюць даверу.

За апошнія гады на Беларусі так і не паўстала сіла, якая магла б спаборнічаць з камуністамі сваёй выразнай праграмай і масаю сваіх прыхільнікаў. І цяпер похапкам сабраныя блёкі ня створаць такую процівагу. Дзіўна, але гэтая похапкавасьць перадаецца да (ці — зыходзіць ад) самога народу, які ўсё яшчэ не гатовы выбіраць сьвядома і будзе выбіраць стыхійна, «фальклёрна». Народ будзе выбіраць асобу. А як асоба «чыста па-чалавечаску» з усіх кандыдатаў найбольш сымпатычны і пазнавальны ня хто іншы, як Вячаслаў Францавіч Кебіч. Такі дзядзька ёсьць у кожным цэху, у кожным калгасе, інстытуце і нават драматычным тэатры. Мяккі варыянт Кебіча — Шушкевіч, жорсткі — Лукашэнка. Хоць у прынцыпе гэта адзін чалавек. І шанцы гэтых двух залежаць ад магнітных бураў, ад таго, ці лагоднае сонейка ўзыдзе ў дзень выбараў, ці будзе лоўжыцца занудны гнілы дождж. Словам, ад таго, зь якім настроем беларускі народ устане ў выбарчы дзень з пасьцелі.

Гэта будуць выбары не палітыкаў і не палітыкі, а проста — таму, што прызначаны выбары.

Як выглядае, адзіная выразна незалежніцкая пазыцыя будзе занятая кандыдатам З.Пазьняком. З гледзішча выбараў асобы гэта, на маю думку, сёньня ўжо ня самы выйгрышны варыянт, і многія незалежнікі, якія яшчэ год таму галасавалі за Пазьняка, спакушаныя менавіта ягонаю адназначна незалежніцкаю пазыцыяй, сёньня гэтага ня зробяць. Магчыма, таму, што незалежнасьць перастала быць адназначнаю дзякуючы дакляраванаму манапалізму на яе вузкага кола палітыкаў.

Мне шкада, што немалая частка беларускага народу, якая «за» або патэнцыяльна «за» незалежнасьць, ня будзе мець свайго салідпага і пазнавальнага (тыпаж) кандыдата. Хоць бы такога, як В.Ф.Кебіч у камуністаў.

© PDF: Kamunikat.org 2010
© Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Купонная «бомба» пад украінскую самастойнасьць

Расейскія спэцслужбы і беларуская мафія падазраюцца ў супольнай дывэрсіі супраць эканомікі Ўкраіны

Праз некалькі дзён у Запарожжы (Украіна) мае адбыцца судовы працэс над фальшывамманэтнікам веку, дырэктарам менскай камэрцыйнай фірмы «Алгрым» Аляксандрам Пісьменным.

Паводле зьвестак сьледзтва, спадар Пісьменны дзесьці напрыканцы 1991 году арганізаваў у польскім горадзе Лодзі падпольную друкарню дзеля вытворчасьці фальшывых украінскіх купонаў і нямецкіх марак. Абсталявана гэтае прадпрыемства было за апошнім словам тэхнікі (кошт усіх прыладаў, паперы і фарбавальнікаў, як падлічылі спэцыялісты, складаў 300 тысячаў даляраў) і выпускала «прадукцыю» даволі высокай якасьці. Дастаўка і збыт фальшывак таксама былі наладжаныя выдатна. Варта адзначыць, напрыклад, што кампаньёнам Пісьменнага быў сам «Кароль» — адзін з аўтарытэтаў менскага крымінальнага сьвету.

Такім чынам амаль за год дзейнасьці міжнародны злачынны сындыкат, у які ўваходзілі каля 40 грамадзянаў Беларусі, Украіны і Польшчы запусьціў у абарачэньне прыкладна 200 тысяч DM і больш за 20 мільёнаў купонаў. Прычым найбольш пацярпелі ад фальшывамманэтнікаў якраз нашы ўкраінскія суседзі. Падробленыя купоны там збывалі гуртовымі партыямі, дайшло нават да таго, што фальшыўкамі выплочвалі заробак сваім супрацоўнікам многія камэрцыйныя фірмы Кіева, Харкава і Запарожжа. Нагадаем, што па тым часе курс украінскага купона да расейскага рубля быў амаль 1:1. Беларусі у гэтым пляне пашанцавала больш. Падробленыя дойчмаркі ў нас прадаваліся паштучна, і ахвярамі злачынцаў сталі ў асноўным людзі, якія выяжджалі ў Нямеччыну.. Там, дарэчы, і выявілі прадукцыю фабрыкі Пісьменнага і К^{o}. Фальшывамманэтнікі неўзабаве былі арыштаваныя. І вось тут ледзь ня здарыўся міжнародны ўкраінска-расейска-беларускі скандал.

Рэч у тым, што падчас сьледзтва, калі высьветлілася, якую агромністую колькасьць фальшывых купонаў завезьлі на Ўкраіну хлопцы Пісьменнага, у тамтэйшых дэтэктываў зьявілася падазраньне: а ці не замяшаная тут «рука Масквы»? На думку ўкраінскіх сьледчых, незаўважна даставіць з Польшчы праз усю тэрыторыю Беларусі цэлыя мяшкі грошай немагчыма. Хутчэй за ўсё, гэтая апэрацыя была сплянаваная і праведзеная расейскімі спэцслужбамі з маўклівай згоды КДБ Беларусі. Ды і стварыць падпольную друкарню ў Лодзі наўрад ці змог бы за ўласныя грошы бізнэсмэн Пісьменны, гэта яму аднаму было проста не па кішэні.

І яшчэ адзін факт, які насьцярожыў праваахоўныя органы Ўкраіны. У фірме «Алгрым» пад кіраўніцтвам Аляксандра Пісьменнага працавалі двое ўчарашніх супрацоўнікаў КДБ Беларусі. А такія людзі, як вядома, нават пасьля выхаду ў адстаўку застаюцца байцамі нябачнага фронту. Так што ўкраінскім сьледчым ёсць цяпер пра што задумацца. І хто ведае, можа і сапраўды вэрсія аб фальшывамманэтнай дывэрсіі расейскіх спэцслужбаў і беларускай мафіі на Ўкраіне пацьвердзіцца.

Адам РОЎДА

Лявон БАРШЧЭЎСКІ

За Бэрмудзкім трохкутнікам

(Пачатак у №№8,9)

Трэці дзень канфэрэнцыі быў зноў ня надта каб цікавы: доўгія прамовы, размовы ўвогуле.

Абедаў я разам са спадаром Астахавым. Ён, ведаючы пра маю цікавасьць да літаратуры, сказаў мне, што таксама пачынаў кар'еру з вывучэньня літаратуры — напрыканцы 50-х гадоў у Ташкенцкім пэдінстытуце. А самым паважаным для яго выкладчыкам быў Сьцяпан Ліхадзіеўскі. Сп. Астахаў зьдзівіўся, калі я расказаў яму, што Ліхадзіеўскі быў досыць вядомы беларускі паэт і перакладчык, высланы калісь у далёкія ад Беларусі мясьціны (рэшту жыцьця ён пражыў у Ташкенце).

Вярнуўся ў нумар і знайшоў цыдулку ад сп. Гўардыёлы, што ён разьвітваецца са мною і ня можа назаўтра праводзіць да лётнішча. Шкада, я хацеў падараваць яму сякія-такія «памёнткі».

З польскім амбасадарам і ягонаю абяцанаю паездкаю па цікавых мясьцінах таксама, на жаль, нічога ня выйшла: якраз на перадпалуднавы час яму прызначыў аўдыенцыю міністар замежных справаў. Але ён і ягоная жонка, пані Бажэна, пакінулі мне свае варшаўскія каардынаты і сказалі, што можна спыніцца, калі што, у іхным доме.

Зь вячэраю была поўная няяснасьць, і я, урэшце, даеў сваё сала. Зрэшты, ня вельмі й пашкадаваў пра экзатычныя, але невядома з чаго прыгатаваныя мясцовыя стравы — які-небудзь чыльмоль ці хікара.

Экзотыка мне даспадобы ў іншым. На закрыцьцё канфэрэнцыі гаспадары падрыхтавалі тое, што бальшавікі называюць «культурнай праграмай», а папросту добры выступ фальклёрнага ансамблю сьпевакоў і танцораў. Вось дзе патыхнула старою і, відаць, аўтэнтычнаю індзейшчынай.

На заканчэньне на мове nahuatl яны сьпявалі гімн Богу-Сонцу (Туналь), і гэта было нешта неверагоднае:

Кан калагуі Туналь
Ну-тэку, ту-тэку!
Нэш-кукуа, нэш-кукуа,
Кан калагуі Туналь
Ну-юлу-ну-юлу чу-га
Туналь тыт, Туналь тыт,
Туналь ма хсу...

(Як Сонца заходзіць, наш Бог,
Сэрца мне баліць,
сэрца мне баліць.
Як Сонца заходзіць,
Сэрца маё, сэрца маё...
Памірае — Сонца, Сонца!
— ад агню!!!)

Дзеля гэтага напраўду варта было ляцець у іншы сьвет...

Вынік канфэрэнцыі быў досыць незразумелы: канчатковы дакумэнт не выпрацоўваўся. Але сальвадорскія прадстаўнікі асабліва настойвалі на прапанове стварэньня рэгіянальных структураў «культуры міру», маючы на ўвазе, што Сан-Сальвадор стаўся б цэнтральнаамэрыканскім асяродкам — вядома ж, на грошы ААН ды ЮНЭСКА. Я адразу зразумеў «гульню» і са свайго боку сказаў, што Менск быў бы найлепшым месцам для такога цэнтру ў рэгіёне Ўсходняй Эўропы. Што ж, гуляць дык гуляць...

І вось пачаўся заключны этап маёй эпапеі. Праводзіць мяне на лётнішча прыслалі маладую (і зграбную) дзяўчыну з МЗС у Сальвадоры. Прыехалі мы ў аэрапорт за больш чым гадзіну да адлёту, і Франсіска (гэта было ейнае імя) запэўнівала мяне ўсю дарогу, што фармальнасьці ў аэрапорце зоймуць пару хвілінаў. Яна ж доўга пыталася ў мяне, што за краіна Беларусь, які ў яе сьцяг, і я спрэзэнтаваў ёй апошні сьцяжок з тых, што меў.

У аэрапорце ў яе, аднак, «прабіўной» здольнасьці — патрэбнай, зрэшты, усюды на сьвеце — відавочна бракавала. Я сядзеў, размаўляў там з прадстаўніком арафатаўскай PLO сівавалосым спадаром Зэўды Тэрзі, а Франсіска з пашпартам і білетам усё не зьяўлялася. Урэшце яна прыбегла, скардзячыся, што ёсьць вялікія праблемы, бо зноў-такі ў мяне няма хоць бы транзытовай візы ў ЗША. Спадар Зэўды Тэрзі, які ўсё жыцьцё езьдзіў па сьвеце з рознымі сумнеўнымі пашпартамі — з прычыны адсутнасьці прызнанай усімі дзяржавы Палестыны — растлумачыў ёй, як трэба дзейнічаць (дзякуй яму за гэта), і тут жа засьпяшаўся на свой лятак.

...Да адлёту заставалася сем ці восем хвілінаў, калі прыбегла, задыхаўшыся, Франсіска. Усё, урэшце, было абладжана: што праўда, зноў давялося заплаціць са сваіх апошніх грошай 17 даляраў аэрапортавага збору.

Маямі — куды я ляцеў напачатку з Сан-Сальвадора — я пабойваўся: думаў, што зноў на мытні пачнецца бюракратычная валтузьня. Але там, побач з лацінаамэрыканцамі, да мяне паставіліся вельмі ветліва. Зноў-такі чатыры гадзіны мне давялося прасядзець у зале для TWOV (падарожнікаў бязь візы), але сэрвіс там — як на нашыя ўсё яшчэ «саўковыя» ўяўленьні — уражваў. Можна было колькі хочаш піць бясплатна кавы, гарбаты, кока-колы, тоніку або Ginger ale'у (гатунак ліманаду), колькі хочаш глядзець тэлевізар — і я ўпершыню змог крыху паглядзець зімовую Алімпіяду зь Лілехамэру. Тут у мяне была яшчэ адна прыемная неспадзяванка. Разгарнуў узятыя ў самалёце сальвадорскія газэты і на першай старонцы «Prensa grafica» (адна зь дзьвюх найбольш салідных там) убачыў каляровае фота з нашае канфэрэнцыі, дзе цэнтральная постаць — паміж дэлегатамі ад Калюмбіі і Сальвадора — я! Ведай нашых, беларусаў.

Трохі папсавалі мне настрой у маёй камфортнай, але вымушанай турме-чакальні тры чарнаскурыя маладыя хлопцы, якія паводзілі сябе ну надта ж ужо раскавана: уключалі на ўсю моц сваю музыку, скакалі пад яе, адзін гадзіны са дзьве (!) безупынна галасна размаўляў па тэлефоне... Ну ды Бог зь імі: прынамсі, нават на іхным фоне многія з нас жабракі й бамжы.

Вядомыя з маленства вершы Мікалая Ціханава ці нават Самуіла Маршака пра няшчасных нэграў у «ня нашым сьвеце» мітусіліся ў галаве, але я адчуваў, што ролі як бы памяняліся...

Чарговы safeguard здаў мяне праваднікам самалёта Маямі—Вена, і тут я адчуў пэўную палёгку. Усё-такі ляцім у Эўропу, большасьць суседзяў гаворыць па-нямецку, а з гэтай моваю мне ўсюды прасьцей... Прыкладам, мой сусед па крэсьле Міхаэль, чалавек недзе маіх гадоў, вяртаўся пасьля некалькіх месяцаў службовай выправы ў ЗША да сябе ў Нямеччыну: самалёт меўся рабіць прамежкавую пасадку ў Мюнхэне. Ён доўга распытваў мяне, як мы раней жылі за «жалезнаю заслонаю» і ці зможа рэальна Жырыноўскі дайсьці да ўлады ў Расеі. На апошняе пытаньне я адказаў: можа, калі Захад будзе па-ранейшаму цешыцца сваім «кніжным» успрыманьнем Расеі. Адказ жа на першае пытаньне доўжыўся ці ня цэлую гадзіну...

Добра-такі натаміўшыся пасьля дзесяці-з-паловаю-гадзіннага пералёту з Маямі ў Вену, у апошняй (горадзе маёй дзіцячай мары) я мусіў яшчэ цэлыя пяць гадзінаў чакаць самалёта на Менск. Вядома ж, у аэрапорце, бо візы «на выхад» не было. Дый грошай, праўду кажучы, таксама. Дзякуй Богу, што тут няма ніякіх safeguard'аў (хоць яны ўвогуле й прыемныя людзі — у Штатах), і ў аэрапорце можна было рабіць што хочаш. Як там было ў рускага народнага барда:

Хочешь — спать ложись,
А хочешь — песни пой...

Падрамаць у крэсьле трохі я падрамаў, бо ў часе пералёту ноч і сон былі амаль «украдзеныя» розьніцай часу (шэсьць гадзінаў паміж Маямі й Венаю), а песьняў, прызнаюся, не сьпяваў...

...Без праблемаў аформіў паперы на палёт да Менска і сеў дапісваць чарговую порцыю гэтых нататкаў. Наперадзе — апошняя частка досыць незвычайнага падарожжа з маршрутам (падумаць толькі): Менск—Франкфурт—Ню-Ёрк—Вашынгтон—Гватэмала—Сан-Сальвадор—Панчымалька—Сан-Сальвадор—Маямі—Мюнхэн—Вена—Менск. І гэта ня лічачы тых мясьцінаў, над якімі ляцеў (улучна з паўднёваю часткаю славутага Бэрмудзкага трохкутніка — па дарозе назад у Эўропу).

Што ж, сёй-той у розных канцох сьвету пачуў, што існуе такая краіна Беларусь. Відаць, і на гэтым добра. Бо што зробіш, калі сувэрэнная краіна—сябра ААН да гэтай пары ня мае прыстойнага каляровага часопіса пра сябе, хоць бы на адной ангельскай мове, калі няма, ці амаль няма, нармальных буклетаў, паштовак і г.д., калі й на беларускай мове ня знойдзеш у продажы нармальнай мапы Беларусі. Колькі ж нам чакаць таго ўраду, які б пачаў клапаціцца пра такія рэчы. Думаў я пра ўсё гэта ў сьціплым сваім камфортам ТУ-134 нашай роднай авіякампаніі BELAVIA, вяртаючыся.

Дзень нараджэньня Туркмэнбашы

Туркмэністан упершыню адсьвяткаваў нацыянальнае сьвята — дзень нараджэньня прэзыдэнта Сапармурата Ніязава.

Сьвяткаваньне прайшло з сапраўды ўсходнім размахам. За тыдзень да гэтага дня быў праведзены працоўны суботнік, і зробленыя на ім грошы пералічаныя на рахунак міжнароднага і дабрачыннага фонду Туркмэнбашы. 54-годзьдзю правадыра прысьвяцілі здачу ва ўжытак новых жылых дамоў і прадпрыемстваў. Сам дзень нараджэньня вызначаўся шыкоўным сьвяткаваньнем на пляцах гарадоў, адкрыцьцём новых помнікаў прэзыдэнту, народнымі гуляньнямі й бясплатнымі пачастункамі на вуліцах.

Аляксандар КАРПАЎ
("Россия")

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Жаночы народ

Хто якога роду?

Каб народы дзялілі па родах, няцяжка было б вызначыць, хто да якога адносіцца. Прага да заваёваў, улады, падначальваньня сабе, цяга да войнаў, рабункаў, разбурэньня... Гэта — мужчынскі народ. Уменьне дараваць, а не рабіць крыўды, уменьне падначаліцца, скарыцца на час, каб ператрываць: нараджаць і гадаваць дзяцей, залячыць раны, аднавіць страху і зноў распаліць у камінку, нарэшце, захаваць свае песьні, калі мова забароненая. А ўсё дзеля таго, каб перамагчы не адразу, сёньня, а ў часе. Такі народ, натуральна, — жаночы...

Так пісала мая ўлюбёная пісьменьніца Ана Бляндыяна пра свой румынскі народ. Аднак у ейных радкох як у люстэрку бачу нас, беларусаў. Аўтарка рытарычна пытаецца: дзеля чаго патрэбна болей адвагі — каб забіваць або каб цярпець, абараняючы жыцьцё? Не! Захоп чужых земляў ні ў якім разе ня больш гераічны за тысячагадовае адстойваньне сваёй. Так мяркуе Ана Бляндыяна.

Сьвятыя

Заступнік Польшчы — сьв. Станіслаў, Летувы — сьв. Казімер, Расеі — здаецца, Георгі Пабеданосец, Украіны — сьв. Уладзімер. Паколькі сьв. Казімер патранаваў Літве гістарычнай, усю спадчыну якой атрымаў маленькі летувіскі народ пры маўклівай згодзе іншых, мы маглі б, вядома, прэтэндаваць на яго таксама, але ці мае гэта сёньня сэнс? Два стагодзьдзі русыфікацыі, бадай, выключылі магчымасьць шанаваць як свайго апекуна каталіцкага, а не праваслаўнага сьвятога.

Кажуць, што заступніцай Беларусі ёсьць Эўфрасіньня Полацкая, і гісторыя зь ейным крыжам вельмі сымбалічная. Маўляў, нібы папараць-кветку, мы яшчэ мусім адшукаць яго недзе ў амэрыканскіх сэйфах. Магчыма.

Сапраўдныя сьвятыя — тыя, каго і ў постсавецкай Беларусі апантана ганяць і цкуюць... Мне здаецца, што найлепей увасабляе, сымбалізуе трагічны гістарычны лёс Беларусі і поўныя драматызму падзеі ейнага сёньняшняга жыцьця менавіта постаць вуніяцкага сьвятога Язафата Кунцэвіча, сама вуніяцкая царква.

Як там ні было, але сёньня за заступніцу Беларусі ўважаюць Эўфрасіньню Полацкую — адзіную жанчыну сярод чатырох сьвятых-мужчын у навакольных краінах. Жанчыны — кволы пол.

Помнікі

У расейцаў ёсьць «Родина-Мать» зь вядомага плякату. Добра вядомы таксама помнік аграмаднай кабеты зь мечам, пастаўлены на мейсцы здэмантаванага велізарнага Сталіна ў горадзе Валгаградзе. Карацей, Расея-матухна.

У летувісаў ёсьць у спаленай вёсцы Пірчупіс помнік маці ў скрусе. У Варшаве існуе знаная бронзавая Сырэна зь мечам і шчытом. У Рызе помнік Свабоды з даваенных часоў — жанчына-Латвія, якая трымае ў руках тры зоркі — па колькасьці земляў, якія складаюць краіну. Як я ні напружваў памяць, анічога падобнага ў нас не прыгадаў.

Возьмем пляцы горада-героя Менска. Аграмадны Ленін на аздобленай барэльефамі бронзавай трыбуне. Непадалёк — камень, на мейсцы якога не пасьпелі паставіць помнік яшчэ аднаму слаўнаму змагару супраць беларушчыны тав. Мясьнікову. Ёсьць, праўда, аграмадны помнік Якубу Коласу разам з пэрсанажамі ягоных твораў. Ёсьць і досыць сьвежы, пастаўлены прыканцы 70-х гадоў, помнік усесаюзнаму старасту тав. Калініну. А дзе ж матка-Айчына, або тая ж Эўфрасіньня Полацкая? Ейную постаць мы адно бачылі ў эмблеме леташняга Зьезду беларусаў сьвету: увасабляючы Беларусь, яна трымае ў руках, нібы сьвечку, зроблены Лазарам Богшам крыж.

Зрэшты, нашыя скульптары ўсё ж не абыходзілі ў сваёй творчасьці жаночую тэму. Напрыклад, у Жодзіне ёсьць «Манумэнт у гонар савецкай маці-патрыёткі» (дзяржпрэмія СССР 1977 г.). Або ўзяць скульптуру на пр. Машэрава «Мінск — горад-герой», які ўвасоблены чамусьці ў жанчыне (?!) накшталт валгаградзкай (савецкі стандарт), але з трубамі замест зброі. Вось такая вам маці-Беларусь. Атрымліваецца, што народы, якія маюць відавочна мужчынскі характар, ставяць помнікі жанчынам. У нас жа, народу жаноцкага, бадай, самаю сымбольнаю скульптураю ёсьць помнік жыхару Хатыні з гаротнымі вачыма й зь мёртвым сынам на руках. Радкі побач сьцьвярджаюць: «Вы сьмерць прынялі, ды полымя сэрцаў Вашай любові да Савецкай Радзімы навек незгасальна».

Крыжы

Калі Летува 11 сакавіка 1990 г. абвясьціла пра аднаўленьне сваёй незалежнасьці і выхад з СССР, у Вільні неўзабаве быў адбудаваны зьнішчаны Саветамі помнік Трох Крыжоў. А пад Шаўлямі існуе Крыжовая гара, якую летась у верасьні наведаў Папа Рымскі.

Свой пакутніцкі крыж ёсьць і ў нас у Курапатах, ён — сымболь беларускіх лёсаў у XX ст. Нездарма намэнклятура спрабавала зрабіць з Курапатамі катынскі фінт, г.зн. сьпіхнуць усё на немцаў. Не атрымалася. Тады паспрабавалі да мінімуму зьвесьці меркаваную колькасьць ахвяраў. Клінтан у Курапатах — новы прыступ нянавісьці. А там стаіць усяго толькі крыж...

Жаўнеры

У Берасьці, у фартэцыі ёсьць велізарны манумэнт салдацкай славы. Я ніяк не магу скеміць, што б ён мог сёньня сымбалізаваць для нас. На жаль, той жаўнер абараняў зусім не Беларусь. Пры іншых умовах Сталін у 1944-м аддаў бы разам зь Беласточчынай і Берасьце.

Бэрлінскі Трэптаў-парк аздабляе вядомая скульптура жаўнера зь мечам і зь дзяўчынкаю на руцэ. Кажуць, што прататыпам быў адзін менскі рабочы, пра якога нагадвае дошка на Скарынавым праспэкце. Але нідзе не пісалі, адкуль ён, а толькі што рускі ды з Расеі.

Жанчыны. Якая жанчына ўвасабляе беларускі дух, беларусаў? Цётка, Харужая, Мазанік, Корбут? Мабыць, Ларыса Геніюш. Але трэба, каб яе ведалі, каб нават паляк або ўкраінец, запытаны пра беларусак, назваў менавіта яе.

Мужчыны

Нават з украінцаў мы ведаем нямала каларытных асобаў, якія сапраўды — постаці. Хмяльніцкі, Мазэпа, Скарападзкі, Пятлюра, Бандэра. Нават літаратурны Тарас Бульба шырока вядомы. А хто ў нас, зноў-такі калі глядзець вачыма суседзяў? Скарына, начальнік Чукоткі, дзед Талаш, Дзямянцей? А можа Філарэт? Вельмі ж паважна ён выглядае ў парляманце. Добрым прыкладам беларускага прыстасаванства служыць Грамыка, які, не пакінуўшы ў пашпарце сьлядоў свайго «инородства», утрымаўся пры ўсіх генсэках, пачынаючы з Сталіна.

Сымбалі

У аднога майго знаёмца першы тост абавязкова «за беларускую птушку бусла». Ёсьць яшчэ беларускі зубар, але ён даўно зьнік з нашых «МАЗаў» ды застаўся быў толькі на цыгарэтным пачаку, а цяпер яшчэ зьявіўся на рукавох у міліцыянтаў. У Хатыні нас увогуле высадзілі трыма «белыми русскими берёзками», а чацьвертаму нават крыжа не паставілі. На хатынскіх сымбалічных могілках усіх спаленых беларускіх вёсак няма ніводнага крыжа, нібыта не вясковы хрысьціянскі люд склаў галовы, а — райкам у поўным складзе.

Сяргей АСТРАЎЦОЎ

Зьбігнеў СЬВЕНХ

Закляцьце Казімера Ягайлавіча

Пачатак у №№1—8

Ад самага пачатку існаваньня Школы інжынэраў Літоўскага корпусу ў Вільні Гуцэвіч займаў там пасаду прафэсара архітэктуры, тапаграфіі і геаграфічных картаў, але напрыканцы 1793 году ён атрымаў ад асобнай тады Літоўскай Адукацыйнай камісіі прызначэньне на вартую яго пасаду прафэсара цывільнай архітэктуры Віленскай акадэміі. Але ён не прыступіў адразу ж да выкананьня новага абавязку, бо краіну трэсла ў ліхаманцы розных забурэньняў; наадварот, падчас паўстаньня 1794 году ўдзельнічаў у паспалітым рушаньні. Паранены ў сутычцы пад Воранавам, Гуцэвіч вярнуўся ў Вільню, дзе неўзабаве пачуў жудасную вестку пра сьмерць біскупа Масальскага...

... Змучаны несупыннаю й цяжкою працаю, у смутку і амаль што ва ўбостве ПАМЁР 21 СЬНЕЖНЯ 1798 ГОДУ АД ВАДЗЯНКІ, МАЮЧЫ 44 ГАДЫ ЖЫЦЬЦЯ, ГОДНАГА СЛАВЫ.

Гуцэвіча меліся пахаваць сьціпла і ўбога, адпаведна ягонаму дастатку; палічыўшы гэта за зьнявагу парэшткаў калегі, рэктар Акадэміі Пачобут загадаў справіць грамадзкім коштам урачыстае пахаваньне на могілках аа. Місыянэраў. Але, бадай што, найпрыстойнейшае мейсца для парэшткаў дойліда было ў катэдры, магчыма, з такім надпісам: «Si monumentum quaeris, circumspice» ("Калі шукаеш помнік, то азірніся навокал").

ФРАНЦІШАК СМУГЛЕВІЧ, ПАПЯРЭДНІК ЯНА МАТЭЙКІ Ў ГІСТАРЫЧНЫМ ЖЫВАПІСЕ, ТАКСАМА БЫЎ УЛЮБЁНЫ Ў ЛІТВУ Й ВІЛЬНЮ.

Раставецкі, аўтар «Слоўніка польскіх мастакоў» (Варшава, 1851 г.), падае, што ён быў сынам мастака Лукаша і Рэгіны з Алясінскіх, пляменьніцы славутага тады мастака Сымона Чаховіча. Нарадзіўся Смуглевіч 6 кастрычніка 1745 г. у Варшаве. Клопатамі бацькоў ён атрымаў неблагую адукацыю. Паходзячы з роду мастакоў, рана адчуў у сабе пакліканьне жывапісца, і ўжо ў 17 гадоў хлопец, што вучыўся пад кіраўніцтвам Чаховіча, прыводзіў неаспрэчныя доказы сваіх здольнасьцяў. У 1763 г. бацька за ўласныя грошы выправіў Францішка ў Рым, дзе ён хутка пераўзышоў бацькоўскія спадзевы. На другім годзе жыцьця у Рыме Смуглевіч атрымаў першую прэмію Акадэміі, прычым разам зь ім у спаборніцтве ўдзельнічаў францускі мастак Давід, які займеў потым вялікую славу. Водгульле гэтага посьпеху дайшло да караля Станіслава Аўгуста, які падбадзёрыў суайчыньніка і заахвоціў падарункамі. Францішак яшчэ доўга прабыў у Рыме ды іншых гарадох Італіі, дасканалячы талент сярод найвялікшых помнікаў мастацтва разам зь іншымі выдатнымі мастакамі.

Калі Смуглевіч быў у Рыме, некалькі ангельскіх паноў, захопленых талентам мастака, прапанавалі яму прыбытковае мейсца ў сваёй краіне, але мастак не пагадзіўся, бо прагнуў прысьвяціць талент Радзіме. Каля 1785 году ён прыехаў у Польшчу. Адразу ж пасьля прыбыцьця ў Варшаву Смуглевіч на даручэньне караля ўзяўся маляваць абразы для касьцёлу аа. Базылянаў. Неўзабаве біскуп князь Масальскі запрасіў яго ў Вільню. У 1797 годзе Смуглевіч стаў прафэсарам жывапісу ў Віленскай акадэміі.

ФРАНЦІШАК СМУГЛЕВІЧ АЗДОБІЎ КАТЭДРУ ЎСЯРЭДЗІНЕ ПАСЬЛЯ ТАГО, ЯК ЯЕ ПЕРАБУДАВАЎ ЛАЎРЫН ГУЦЭВІЧ, прычым пры заканчэньні яму дапамагаў брат Антон.

Мастацкае афармленьне авальных капліцаў прыпала на час, калі ўжо не было Гуцэвіча, а аднаўленьнем катэдры кіраваў архітэктар Міхал Анёл Шульц (далей пра ягоную асобу ды высілкі на карысьць катэдры яшчэ будзе гаворка). Нарэшце, у 1801 г. рэстаўрацыя была завершаная.

Зразумела, Смуглевічава праца не абмяжоўваецца толькі адною катэдраю. З найзначнейшых выяваў, безумоўна, трэба адзначыць абраз «Хрыстос укрыжаваны». Намаляваны прыканцы жыцьця мастака для катэдры, у 1837 г. ён быў перанесены ў капліцу Таварыства Дабрачыннасьці на Віленскай вуліцы. У касьцёле сьв. Пятра й Паўла на Антокалі знаходзіцца абраз «Разьвітаньне сьв. Пятра са сьв. Паўлам» — адзін з найлепшых у мастака.

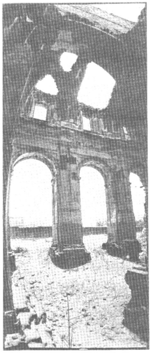

Сярод твораў, што прызначаліся для прыватных калекцыяў, вартыя асаблівай увагі карціны «Сям'я князя Масальскага», «Ахвяраваньне Вэсталкі», «Геній славы агалошвае імёны рупліўцаў на ніве навукі», «Шчыт мудрасьці прыкрывае тых, хто прысьвяціў сябе навукам» і шмат яшчэ якія, напісаныя ў часе найбольшага росквіту таленту майстра — ягонага першага прыезду ў Вільню. Кампазыцыя надзвычайная — так ахарактарызаваў творы мастака Эдвард Раставецкі ў 1851 г. Ён пералічвае некалькі дзясяткаў працаў Смуглевіча на рэлігійныя ды гістарычныя тэмы...

НЯМЕЦКІ ЛІТАРАТАР І АДНАЧАСОВА ВЫСОКІ РАСЕЙСКІ ДАСТОЙНІК, АЎГУСТ КОТЦЭБУ «ЧЫНІЎ ПАДКОПЫ» ФРАНЦІШКУ СМУГЛЕВІЧУ ЗА ЯГОНЫЯ ФРЭСКІ Ў МІХАЙЛАЎСКІМ ПАЛАЦЫ, ДЗЕ ЛЮБІЎ ЖЫЦЬ ЦАР ПАВЕЛ.

Паўсюль вядомы тады Аўгуст Котцэбу доўгі час жыў у Расеі, а потым вярнуўся ў Нямеччыну, у Ляйпцыг. Аднак на радзіме прызнаньне таленту гэтага чалавека не было такім вялікім, як за мяжою — ягоныя драмы й камэдыі, поўныя прынцыпаў, якія неадменна ўваходзілі ў тагачасны рэпэртуар, не падабаліся тагачаснай Нямеччыне, дзе штораз большыя ўплывы набывалі таемныя гурткі моладзі ды суседзтва рэвалюцыйнай Францыі. Затое ў Расеі творы Котцэбу мелі шалёны посьпех, іх ставілі нават у аддаленых сыбірскіх мясьцінах.

Пераклад Пятра РАГОЙШЫ

Далей будзе

© PDF: Kamunikat.org 2010
© Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Аўторак, 15 сакавіка

Беларускае тэлебачаньне

8.00 Раніца Рэспублікі.
8.10 Пад купалам Сусьвету.
8.20 Надвор'е.
8.30 Пяць хвілін на жарты.
8.35 «Сьнежны гарадок», канцэрт.
9.00 Тэлебачаньне — школе. Культура Беларусі ў пачатку XX ст.
9.40 «Квэнтын Дорвард», с. 5.
10.40 «Выдатныя маркі аўтамабіляў», с. 6.
12.25 «Хлапчукі-хлапчукі», д/ф.
13.10 «Вялікі шаўковы шлях», кінанарыс.
13.30 Навіны.
13.40 Спраўная хроніка.
15.30 «Нов і К» — топ-10.
16.30 Тэлебачаньне — школе. Васіль Быкаў і ягоная аповесьць «Знак бяды».
17.10 «Хата сям'ёй багата». Сустрэча зь сям'ёй Пытлякоў зь вёскі Халап'я Івацэвіцкага раёну.
17.40 «Вяртаньне Дамавічка», «Казка пра Наташу», мульт.
18.00 Спраўная хроніка.
18.10 Навіны (Віцебск).
18.25 Навіны Бі-Бі-Сі.
19.00 Зачытайце мой ліст...
19.05 Стоп-кадар. Крымінальная хроніка.
19.25 Ці будуць лекі на Беларусі?
19.55 Мост.
20.25 Пяць хвілін на жарты.
20.30 Кантакт.
20.35 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.35 «Ніхто, акрамя цябе».
22.20 На сэсіі ВС РБ; Пад купалам Сусьвету; Надвор'е; «Цэнтар» у Германіі, ч. 1.

«Астанкіна»

5.15 Ранішняя разьмінка.
5.30 Раніца.
7.45 Агляд рынку нерухомасьці.
8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.00 Навіны.
8.20 Вясёлыя ноткі.
8.40 «Проста Марыя».
9.30 Чалавек і закон.
10.00 Таленты й паклоньнікі.
10.50, 22.15 Прэс-экспрэс.
11.20 Фільмы Ю. Бялянкіна. «Георгі Сьвірыдаў».
14.25 Прадпрымальнік.
14.50 Спраўны вястун.
15.05 Справа.
15.15 «Том Соер».
15.40 Таленты й паклоньнікі.
16.30 «Сустрэчы для вас». Ю. Бондараў.
17.25 За кулісамі.
17.50, 20.35 Надвор'е.
17.55 «Проста Марыя».
18.45 За радком протаколу.
18.55 Тэма.
19.40 Добрай ночы, малышы!
20.45 Бамонд.
21.00 Фільмы Л. Пчолкіна. «Справа Сухаво-Кабыліна».
22.25 Песьня-94.
23.20 Футбол. «Лякаматыў» — «Дынама».

«Расія»

6.00, 13.00, 19.00, 22.20 Весткі.
6.20 Патрабуюцца... патрабуюцца...
6.30 Формула-730.
7.00 Новая лінія.
7.20 Час спраўных людзей.
7.50 Мульці-пульці.
8.00 Навіны Эй-Бі-Сі.
12.40 Сялянскае пытаньне.
13.25 «Сталінградцы», д/ф.
14.20 Наш сад.
14.50 «І сьмех, і сьлёзы, і каханьне»...
15.10 Мульці-пульці.
15.20 Тэлегазэта.
15.30 Там-там-навіны.
15.45 Студыя «Рост».
16.15 Новая лінія.
17.00 Залатая галіна.
17.30 Рубяжы.
17.45 Прасьцей простага.
18.45 Сьвята штодня.
19.25 Падрабязнасьці.
19.35 «Санта-Барбара».
20.25 Плён асьветы.
21.10 «Шчыры мастак, праўдзівы артыст, сапраўдны забойца». Прэм'ера тэлеспэктаклю-мюзіклу, с. 1.
22.05 Экран крымінальных паведамленьняў.
22.40 Аўтаміг.
22.45 Зоркі гавораць.
22.50 Спартовая карусэль.

Санкт-Пецярбург

6.30, 11.30, 14.30, 18.30, 22.45 Інфарм-TV.
6.55 «Сьнегуранты», мульт.
7.05 Адам і Эва +.
7.35 Этнасы Зямлі.
8.10 Пад дахамі Пецярбурга.
9.10 Актуальная экалёгія.
9.45 Дзецям пра зьверанят.
10.05 «Чарапахі», мульт.
10.25 Перадвыбарчая інфармацыя.
10.30 Хуткая дапамога.
11.00 Канцэрт на заяўкі.
11.40, 14.25, 18.05, 20.40, 1.35 Музычны момант.
11.45 «Усходні раман», м/ф.
13.20 «Я вяртаю Ваш партрэт», музычны фільм.
14.40 Армія Расеі.
15.10 «Сьцяжынай джунгляў», д/ф.
16.25 Хатняя навука.
16.55 Веснавыя забаўлянкі.
17.15 «Там, дзе жыве Павуціныч».
17.30 Новы Пецярбург.
18.10 Вялікі фэстываль.
18.55 Перадвыбарчая інфармацыя.
19.00 Выбары. Наўпроставы эфір.
20.00 Сёньня.
20.35 Тэлемагазын.
20.45 «На парозе ночы», м/ф.
21.35 Блеф-клюб.
22.15 Фільм-хвілінка.
22.35 Ваш стыль.
23.10 Сам-насам з музыкай.
23.55 Эўрапейскі калейдаскоп.
0.25 «За даляглядам — далягляд», д/ф.

Серада, 16 сакавіка

Беларускае тэлебачаньне

8.00 Раніца Рэспублікі.
8.10 Пад купалам Сусьвету.
8.20 Надвор'е.
8.30 Пяць хвілін на жарты.
8.35 «Сьпявае Н. Герасімава».
9.00 Тэлебачаньне — школе. Васіль Быкаў і ягоная аповесьць «Знак бяды».
9.40 «Ніхто, акрамя цябе».
10.25 Аэробіка.
12.55 «Ваўчок-шоў».
13.25 Навіны.
13.35 «На Залатым возеры». Спэктакль Рускага тэатру.
16.05 Відзьма-нявідзьма.
17.05 Хлопцы зь «Берсека» (Віцебск).
17.30 Э. Грыг. Канцэрт для фартэпіяна з аркестрам.
18.10 Навіны (Гомель).
18.25 Навіны Бі-Бі-Сі.
19.00 «Крок»: «Карамболь» з удзелам Л. Ахеджакавай.
19.30 Спраўны партнэр.
20.05 Веснавы падарунак. Рэпартаж з адкрыцьця фірмавай крамы «Белвэст» у Віцебску.
20.25 Пяць хвілін на жарты.
20.30 Кантакт.
20.35 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.35 «Ніхто, акрамя цябе».
22.20 На сэсіі ВС РБ; Пад купалам Сусьвету; Надвор'е; Кінарэжысэр В. Чацьверыкоў.

«Астанкіна»

5.15 Ранішняя разьмінка.
5.30 Раніца.
7.45 Агляд рынку нерухомасьці.
8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.00 Навіны.
8.20 Сарока.
8.40 «Проста Марыя».
9.30 Клуб падарожнікаў.
10.20 Музычная карусэль.
10.50, 22.15 Прэс-экспрэс.
11.20 «Гарачаў ды іншыя».
14.25 Прадпрымальнік.
15.20 «Том Соер».
15.50 Музычная карусэль.
16.20 «Лятучы дом», мульт.
16.50 Загадка СБ.
17.25 Кампанія «Мір».
17.50 Дакуманты й лёсы.
18.00, 20.35 Надвор'е.
18.05 «Проста Марыя».
18.55 Лідар.
19.40 Добрай ночы, малышы!
20.45 У гасьцёх у М. Магамаева.
21.20 Футбол. Ліга чэмпіёнаў. «Барсэлёна» — «Спартак».
23.30 Футбол. Ліга чэмпіёнаў.

«Расія»

6.00, 13.00, 19.00, 22.20 Весткі.
6.20 Патрабуюцца... Патрабуюцца...
6.30 Формула-730.
7.00 Новая лінія.
7.20 Час спраўных людзей.
7.50 Мульці-пульці.
8.00 Навіны Эй-Бі-Сі.
8.25 Бяз рэтушы.
12.40 Сялянскае пытаньне.
13.25 «Санта-Барбара».
14.15 «Алё, «07».
15.15 Там-там-навіны.
15.30 Студыя «Рост».
16.00 Новая лінія.
16.45 Чалавек справы.
17.15 «Нябачная краіна». Літаратурны тэатар Д. Карасіка.
17.45 «Усё званчэйшыя жаўранка сьпевы...»
18.15 Я — лідар.
18.45 Сьвята штодня.
19.25 Падрабязнасьці.
19.35 «Санта-Барбара».
20.25 L-клюб.
21.20 «Шчыры мастак, праўдзівы артыст, сапраўдны забойца», с. 2.
22.40 Аўтаміг.
22.45 Зоркі гавораць.
22.50 Спартовая карусэль.

Санкт-Пецярбург

6.30, 11.30, 14.30, 18.30, 22.45 Інфарм-TV.
6.55 «Казкі-невялічкі», мульт.
7.10 «На парозе ночы», м/ф.
8.05 «Спэцкар» прадстаўляе.
8.35 «Сабака на сене», м/ф, с. 1.
9.40 Веснавыя забаўлянкі.
10.00 «Там, дзе жыве Павуціныч».
10.25 Перадвыбарчая інфармацыя.
10.30 Хуткая дапамога.
11.00 Сярэбраная нітка.
11.40, 14.25, 18.05, 20.40, 1.20 Музычны момант.
11.45 «Іду на навальніцу», м/ф.
14.40 Сам-насам з музыкай.
15.25 Хатняя лекцыя.
15.55 «Дзікае жыцьцё Гандваны», м/ф.
16.55 «Тры сінія-сінія возеры малінавага колеру», мульт.
17.00 Ваша права.
18.10 Вялікі фэстываль.
18.55 Перадвыбарчая інфармацыя.
19.00 Выбары. Наўпроставы эфір.
20.00 Сёньня.
20.35 Тэлемагазын.
20.45 «Конь белы», м/ф, с. 7.
21.40 Пецярбурскі ангажэмэнт.
22.25 Фільм-хвілінка.
22.35 Ваш стыль.
23.10 Чэмпіянат Расеі па тэнісе.
23.20 «Пераступіць мяжу», м/ф, с. 1.
0.50 «Іскрыся, мая апэрэта», канцэрт.

Чацьвер, 17 сакавіка

Беларускае тэлебачаньне

8.00 Раніца Рэспублікі.
8.10 Пад купалам Сусьвету.
8.20 Надвор'е.
8.30 Пяць хвілін на жарты.
8.35 «Дзейныя асобы і...», канцэрт.
9.00 «Ніхто, акрамя цябе».
11.40 Кінарэжысэр В. Чацьверыкоў.
13.30 Навіны.
16.10 Тэлебачаньне — школе. А. Макаёнак і ягоная драматургія.
16.50 «Квартэт ква-ква», мульт.
17.00 Скарбы беларускай гісторыі.
17.25 Якія мы гаспадары? Акцыянэрнае таварыства «Фандок».
18.10 Навіны (Горадня).
18.25 Навіны Бі-Бі-Сі.
19.00 Зачытайце мой ліст...
19.05 Дзедка за рэпку.
19.30 «Жыві і помні». Да 50-годзьдзя вызваленьня вязьняў лягеру Азарычы.
20.00 «Фантазіі на тэмы Фабэржэ», кінанарыс.
20.10 Пазыцыя ўраду.
20.25 Пяць хвілін на жарты.
20.30 Кантакт.
20.35 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.35 «Ніхто, акрамя цябе».
22.20 На сэсіі ВС РБ; Пад купалам Сусьвету; Надвор'е; «Цэнтар» у Германіі, ч. 2.

«Астанкіна»

5.15 Ранішняя разьмінка.
5.30 Раніца.
7.45 Агляд рынку нерухомасьці.
8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.00 Навіны.
8.20 «У краіне вясёлай дзяцінства», мульт.
8.40 «Проста Марыя».
9.30 У сьвеце жывёлаў.
10.10 ...Да 16 і старэйшым.
10.50, 23.10 Прэс-экспрэс.
11.20 Футбол. Ліга чэмпіёнаў.
14.25 Прадпрымальнік.
15.05 «Том Соер».
15.30 Нам і нашчадкам. Сьпявачка Н. Крыгіна.
16.00 «Шкоднік», мульт.
16.10 ...Да 16 і старэйшым.
16.50 Тэхнадром.
17.25 Лябірынт.
17.50 Дакуманты й лёсы.
18.00, 20.35 Надвор'е.
18.05 «Проста Марыя».
18.55 Кожны возьме сваё... Праграма У. Малчанава.
19.40 Добрай ночы, малышы!
20.45 Лято «Мільён».
21.15 «Сукіны дзеці», м/ф.
23.20 MTV.

«Расія»

6.00, 13.00, 19.00, 22.20 Весткі.
6.20 Патрабуюцца... патрабуюцца...
6.30 Формула-730.
7.00 Новая лінія.
7.20 Час спраўных людзей.
7.50 Паехалі.
8.00 Навіны Эй-Бі-Сі.
12.40 Сялянскае пытаньне.
13.25 «Санта-Барбара».
14.15 Мульці-пульці.
14.25 Бізнэс у Расеі.
14.55 Тэлегазэта.
15.00 Здорава жывеш.
15.15 Канцэрт.
15.30 Там-там-навіны.
15.45 Студыя «Рост».
16.15 Новая лінія.
17.00 «Ня быць дыназаўрам».
17.15 Будні.
18.00 «Ну, пачакай!», с. 18.
18.15 Настальжы.
18.45 Сьвята штодня.
19.25 Падрабязнасьці.
19.40 «Санта-Барбара».
20.30 Рэк-тайм.
21.00 Экран крымінальных паведамленьняў.
21.15 «Шчыры мастак, праўдзівы артыст, сапраўдны забойца», с. 3.
22.10 Ніхто не забыты.
22.40 Аўтаміг.
22.45 Зоркі гавораць.

Санкт-Пецярбург

6.30, 11.30, 14.30, 18.30, 22.45 Інфарм-TV.
6.55 «Чарапахі», «Яблыня», мульт.
7.15 «За даляглядам — далягляд».
8.30 Новы Пецярбург.
9.00 «Сабака на сене», с.2.
10.05 Залаты ключ.
10.25 Перадвыбарчая інфармацыя.
10.30 Хуткая дапамога.
11.00 Сем сланоў.
11.40 «Горад», д/ф.
11.55, 14.25, 18.05, 20.40, 1.25 Музычны момант.
12.00 «Год Цяляці», м/ф.
13.20 Панарама Германіі.
14.30 Гістарычны альманах.
15.25 Тэлемагазын.
15.30 «Успаміны пра Вялікі Ўсьцюг», д/ф.
15.45 «Сьпяваюць сярэбраныя трубы», канцэрт.
16.05 Хатняя лекцыя.
16.35 Урок нямецкай мовы.
16.50 Дзень нараджэньня круглы год.
17.30 Рэформа і ўлада.
18.10 Вялікі фэстываль.
18.55 Перадвыбарчая інфармацыя.
19.00 Выбары. Наўпроставы эфір.
20.00 Сёньня.
20.35 Тэлемагазын.
20.45 «На парозе ночы», м/ф.
21.35 «Забытыя мясьціны», д/ф.
21.55 Вячэрні звон.
22.35 Ваш стыль.
23.10 Чэмпіянат Расеі па тэнісе.
23.20 Вячэрні звон.
23.55 «Пераступіць мяжу», м/ф, с. 2.

Пятніца, 18 сакавіка

Беларускае тэлебачаньне

8.00 Раніца Рэспублікі.
8.10 Пад купалам Сусьвету.
8.20 Надвор'е.
8.30 Пяць хвілін на жарты.
8.35 «Хвілінаў прыемных сустрэча», канцэрт.
9.00 Тэлебачаньне — школе. А. Макаёнак і ягоная драматургія.
9.40 «Ніхто, акрамя цябе».
10.25 «Крок»: «Карамболь» з удзелам Л. Ахеджакавай.
11.00 Міжнародны год сям'і. Канцэрт.
12.15 «Мара», д/ф.
12.45 «Атракцыён», мульт.
12.55 Арт-клюб.
13.15 Пазыцыя ўраду.
13.30 Навіны.
13.40 Спраўная хроніка.
15.50 «Эўрапейскі калейдаскоп».
16.20 Адрасы дружбы. СШ № 8 г. Горадні — удзельнік Асацыяцыі клюбаў UNESCO.
16.55 «Асаблівы выпадак». Для падлеткаў і бацькоў.
17.25 Кампазытары Беларусі. Я. Паплаўскі.
18.00 Спраўная хроніка.
18.10 Навіны (Магілёў).
18.25 Навіны Бі-Бі-Сі.
19.00 Рок-айлэнд-шоў.
20.25 Пяць хвілін на жарты.
20.30 Кантакт.
20.35 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.35 «Ніхто, акрамя цябе».
22.20 На сэсіі ВС РБ; Пад купалам Сусьвету; Надвор'е: «Ледзі і разбойнік», м/ф (Вялікабрытанія).

«Астанкіна»

5.15 Ранішняя разьмінка.
5.30 Раніца.
7.45 «Уся справа ў капелюшы», мульт.
8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 22.40 Навіны.
8.20 «Крыніца», м/ф.
9.10 На шляху да Ўэмблі.
10.10 Іграе А. Скляраў (баян).
10.20 Амэрыка з М. Таратутам.
10.50, 23.30 Прэс-экспрэс.
11.20 «Гарачаў ды іншыя».
14.25 Спраўная хроніка.
14.35 Брыдж.
14.55 Бізнэс-кляс.
15.10 «Крыніца», м/ф.
16.00 Компас-казка.
16.50 Азбука ўласьніка.
17.25 Навіны культуры.
17.40 Чалавек і закон.
18.10, 20.35 Надвор'е.
18.15 Амэрыка з М. Таратутам.
18.45 Поле цудаў.
19.40 Добрай ночы, малышы!
20.45 «Каплан», м/ф, с. 3.
22.25 Чалавек тыдня.
22.50 Оба-на.
23.30 Музагляд.
0.20 Праграма «Х».
0.35 Аўта-шоў.

«Расія»

6.00, 13.00, 19.00, 22.20 Весткі.
6.20 Патрабуюцца... патрабуюцца...
6.30 Формула-730.
7.00 Новая лінія.
7.20 Час спраўных людзей.
7.50 Паехалі.
8.00 Навіны Эй-Бі-Сі.
12.35 Сялянскае пытаньне.
13.25 «Санта-Барбара».
14.15 Суседзі па плянэце.
14.45 Б. Сінкін. «Амок». Прэм'ера тэлеопэры.
16.00 Там-там-навіны.
16.15 «Вакно».
16.45 Тэлегазэта.
16.50 Дыснэй штопятніцы. «Бары з кляштару сьвятога Бэрнара», с. 2.
17.45 Ваша права.
18.00 Адыходная натура.
18.45 Сьвята штодня.
19.25 Падрабязнасьці.
19.35 «Хіросіма — любоў мая», м/ф.
21.30 «К-2»: «Фрак народу".
22.40 Аўтаміг.
22.45 Зоркі гавораць.
22.50 Спартовая карусэль.
22.55 «Цхія дні ў Клішы», м/ф.

Санкт-Пецярбург

6.30, 11.30, 14.30, 18.30, 22.45 Інфарм-TV.
6.55 «Эх, Таптыгін, Таптыгін», «Лясныя казкі», мульт..
7.20 «На парозе ночы», м/ф.
8.15 «Малое Пальчанё», м/ф.
9.35 Казка за казкай.
10.25 Перадвыбарчая інфармацыя.
10.30 Хуткая дапамога.
11.00 Лекцыя нямецкай мовы.
11.15 «Казкі-невялічкі», мульт.
11.40, 14.25, 18.05, 20.40, 2.40 Музычны момант.
11.45 «Саліст», музычны фільм.
12.15 Храм.
13.00 «У стылі джаз-рэтра», канцэрт.
13.20 «Фільмаскоп».
14.40 «Адкрываю для сябе Расею».
15.10 Тэлемагазын.
15.15 «Іскрыся, мая апэрэта», канцэрт.
15.45 «Сабачае шчасьце», м/ф.
16.45 Азбука генія.
17.15 «У славу Айчыны».
17.30 «Спэцкор» прадстаўляе: літоўскі транзыт.
18.10 Вялікі фэстываль.
18.55 Перадвыбарчая інфармацыя.
19.00 Выбары. Наўпроставы эфір.
20.00 Сёньня.
20.35 Тэлемагазын.
20.45 «Конь белы», м/ф, с. 8.
21.40 Хранограф.
22.35 Ваш стыль.
23.10 Чэмпіянат Расеі па тэнісе.
23.20 «Мёртвыя жанчыны», м/ф (ЗША).
0.50 «Пара нам у опэру», музычны фільм.
1.50 «У сьвеце натхненьня», канцэрт.

Субота, 19 сакавіка

Беларускае тэлебачаньне

8.00 Раніца Рэспублікі.
8.10 Пад купалам Сусьвету.
8.20 Пяць хвілін на жарты.
8.25 Надвор'е.
8.35 «Чорны бусел», мульт.
8.45 «Ніхто, акрамя цябе».
9.30 Здароўе.
10.00 Паказвае Горадня.
11.00 Тыдзень плянэты.
11.15 «Ледзі і разбойнік», м/ф (Вялікабрытанія).
12.50 «Адчыненае вакно», «Чарцяня № 13», мульт.
13.10 ТА «Рэха».
13.40 Да 70-годзьдзя «Беларусьфільму». «Двойчы народжаны», м/ф.
14.50 Ці будуць лекі на Беларусі?
15.10 Напярэдадні сьвята. Прымае ўдзел міністар жыльлёва-камунальнай гаспадаркі Беларусі Б. Батура.
15.25 «Мой маленькі поні».
15.55 Плянэта людзей.
16.30 Вобраз.
17.30 «Выдатныя маркі аўтамабіляў», с. 7.
18.00 «Крок»: Студыя «Формула», «Дзьверы», «Арт-крок», «Мужчынскі клюб».
19.30 «Нов і К» — топ-10.
20.30 Пяць хвілін на жарты.
20.35 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.35 Пад купалам Сусьвету.
21.45 «Забіць Галяндца», м/ф.
23.50 НІКа.
24.00 Рэйтынг.
0.20 «Каскад».
0.35 Відзьма-нявідзьма.

«Астанкіна»

6.40 Ранішняя разьмінка.
6.55 Суботняя раніца спраўнага чалавека.
7.30 Спорт-шанц.
8.00 «Марафон-15» — малым.
8.30 Кампанія «Мір».
9.55 Ранішняя пошта.
10.25 Смак.
10.40 Кніжны двор.
11.20 Зямля людзей.
11.50 Дзіва. Тэлефэстываль дызайнэраў і мастакоў-мадэльераў.
12.10 «Захрэ-Тахір», м/ф, прэм'ера, с. 1—2.
14.00, 20.00, 23.00 Навіны.
14.25 «Рынальда Рынальдзіні — атаман разбойнікаў», с. 5.
14.50 Жыцьцё й палітыка.
15.20 Каханьне зь першага позірку.
16.00 Хакей. «Спартак» — «Дынама». У перапынках (16.35, 17.25) — Аўтаспорт, гонка зорак-94.
18.30 Рэха тыдня.
18.50 «Цудоўная пара», м/ф, с.6.
19.40 Добрай ночы, малышы!
20.35, 23.10 Надвор'е.
20.45 Прэм'ера тэлевізійнага шматсэрыйнага мастацкага фільма «Галіяф чакае», м/ф, прэм'ера, с. 1.
21.45 Пад знакам Задыяку.
23.15 «Майстар шантажу» ("Шэрляк Хольмс").

«Расія»

8.00 Рэтра-шлягер.
8.30 Парляманцкі тыдзень.
8.55 Студыя «Рост».
9.25 Пілігрым.
10.10 Да Масквы — далёка.
10.55 «Пірасмані», м/ф.
12.40 Сялянскае пытаньне.
13.00, 19.00, 22.20 Весткі.
13.20 Тэлеэрудыт.
13.25 Фальклёр.
13.55 «Былое і думы. Іван Жахлівы».
14.15 Аміка вэрытас.
15.15 Суайчыньнікі.
15.45 Фільм-прэм'ер.
16.00 «К-2»: «Зоркі Амэрыкі».
16.30 Футбол бязь межаў.
17.25 Тэатральны разьезд.
18.10 Тэлеэрудыт.
18.15 Вуснамі дзіцяці.
18.45 Сьвята штодня.
19.25 «Воблака — рай», м/ф.
20.45 М. Жванецкі. «Таварышы, дазвольце прайсьці да паноў», ч. 3.
22.00 Рэпартэр.
22.40 Аўтаміг.
22.45 Зоркі гавораць.
22.50 Спартовая карусэль.
22.55 Праграма «А».

Санкт-Пецярбург

7.00, 18.30, 22.50 Інфарм-TV.
7.25 «Мёртвыя жанчыны», м/ф (ЗША).
8.55 Мультфільм.
9.10 Фільмы П. Когана. «Паўстаньне ў Сабіборы», с. 1.
10.30 Хуткая дапамога.
11.00 Канцэрт на заяўкі.
11.30 Тэледоктар.
11.45 «Шукальнікі шчасьця», м/ф.
13.15 «Сярэбраная нітка».
13.50 «Скарбніца мудрасьці», мульт.
14.05 «Улюбёнец публікі», м/ф.
15.25 Рознакаляровы сабака.
15.40 Сёньня і штодня.
16.00 Армія Расеі.
16.30 Гістарычны альманах.
17.25 Партрэты. Кампазытар І. Шварц.
18.10 Вялікі фэстываль.
18.55 Камэртон.
19.40 Экспрэс-кіно.
20.00 Надоечы.
20.35 Ваш стыль.
20.40 «На парозе ночы», м/ф.
21.30 «Тата, памёр Дзед Мароз», м/ф.
23.05 Чэмпіянат Расеі па тэнісе.
0.35 «Пастка для Ваўка». Тэлеспэктакль.

Нядзеля, 20 сакавіка

Беларускае тэлебачаньне

8.00 Раніца Рэспублікі.
8.10 Пад купалам Сусьвету.
8.20 Пяць хвілін на жарты.
8.25 Слова да чалавека.
8.55 «Забіць Галяндца», м/ф.
11.00 Аэробіка.
11.35 «Кола дзён».
12.05 MTV. Лепшыя хіты.
12.35 АВС-клюб.
12.50 Лятарэя аўтографаў.
13.30 Асілак.
14.30 «Заўсёды з вамі я, сябры...» Жыцьцё й творчасьць А. Куляшова.
15.25 Тэлеклюб «Гаў-гаў».
15.50 Пра шахматы й шахматыстаў.
16.20 «Вясельле соек», м/ф.
17.35 «Гінэс-шоў».
18.05 Зямля ў спадчыну. Вёска Цімкавічы Капыльскага раёну.
18.40 Запрашаем на вячоркі.
19.40 «Тэлесябрына».
20.00 Панарама.
20.35 Пад купалам Сусьвету.
20.40 Калыханка.
21.00 Пяць хвілін на жарты.
21.10 «Кот», м/ф (Францыя).
22.20 «Не забудзьцеся ўключыць тэлевізар».
22.30 Каралеўскае паляваньне.

«Астанкіна»

6.45 Ранішняя разьмінка.
7.00 Гадзіна сілы духу.
8.00 Ціхая гадзіна.
8.25 Раным-рана.
8.55 Палігон.
9.25 Тыраж «Спортлято».
9.40 Пакуль усе дома.
10.10 Разумнікі й разумніцы.
10.50 Чылі: партрэт на фоне Кардыльераў.
11.45 Пад знакам «пі».
12.30 Правінцыя.
13.00 «Піф і Геркулес».
13.10 «Падводная адысэя каманды Кусто».
14.00, 17.30, 22.50 Навіны.
14.20 Кампанія «Мір».
15.00 Клюб падарожнікаў.
15.50 Шпаргалка.
15.55 «Кот Фэлікс», «Сапраўдныя паляўнічыя на прывіды».
16.45 Панарама.
17.25 Жывое дрэва рамёстваў.
17.45 «Усё тое, што здарылася са мной...» З. Герт.
18.50 Тэлелёцыя.
19.05 Надвор'е.
19.10 КВЗ-асарці.
21.00 Нядзеля.
21.45 Спартовы ўік-энд.
22.00 Вялікі тэатар. Дні й вечары.
23.00 ТБ і глядач.
23.40 Кабарэ «Сінія ночы».

«Расія»

8.00 Добрай раніцы, Эўропа.
8.30 Вялікі хакей.
9.00 Студыя «Рост».
9.30 Лепшыя гульні НБА.
10.30 Аты-баты...
11.00 Кінамаратон.
12.40 Шэсьць сотак.
13.00, 19.00, 22.20 Весткі.
13.20 Ня высечы...
13.35 Дзіцячы тэлетэатар. «Марскі д'ябал».
14.20 К. Мажэйка. Рэпартажы з Заіра.
14.55 Футбол. «Спартак» — «Лякаматыў». У перапынку — Відэапаэзія.
16.55 Чароўны сьвет Дыснэя.
17.50 Зорны дождж.
19.25 Сьвята штодня.
19.35 «Яна прачнулася», м/ф.
21.30 У Ксюшы.
22.00 Каробка перадач.
22.40 Аўтаміг.
22.45 Зоркі гавораць.
22.50 Спартовая карусэль.
22.55 Поўня.

Санкт-Пецярбург

7.00 Гаючае слова.
7.30 «На парозе ночы», м/ф.
8.20 Пецярбурскі ангажэмэнт.
9.10 Экспрэс-кіно.
9.25 «Рэмбрант». Цыкл «Палітра».
9.55 Новыя часы.
10.30 Хуткая дапамога.
11.00 «Нядзельны лябірынт».
15.05 Залаты ключ.
15.15 Кідайка.
16.00 «Шынэль», м/ф.
17.20 Крымінальнае дасье.
17.40 Аўтапілёт.
17.55 О-ля-ля!
18.30 Інфарм-TV.
18.55 «Конь белы», м/ф, с. 9.
19.45 Сьпявае М. Рэйзэн.
20.00 Вынікі.
21.05 Ваш стыль.
21.10 «Шакалы», м/ф.
22.40 Адамаў яблык.
23.40 Чэмпіянат Расеі па тэнісе.
0.25 «Акно ў двор». Спэктакль цыклу «Крымінальныя гісторыі».

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Залатая мая сталіца

Гэта няпраўда, што Беларусь — бедная на золата ды іншыя каштоўныя мэталі краіна. Хоць Бог і сапраўды абдзяліў імі нашу зямлю, тым ня менш залатая ліхаманка апошнім часам трасе Менск, бадай, гэтаксама, як калісьці Кляндайк ці Эльдарада.

Так, менавіта сталіца нашай краіны зараз вабіць золаташукальнікаў з усіх канцоў былога СССР. Неверагодна, але шматлікія факты таму пацьверджаньнем. У Менску на знакамітым Старажоўскім рынку можна без праблемаў купіць кавалак золата па цане прыкладна 10 даляраў за грам. У гэтым на ўласныя вочы пераканаўся і карэспандэнт СВАБОДЫ, завітаўшы днямі на Старажоўку. Прапанаваў купіць залатыя стопкі было шмат, асабліва ад усюдыісных цыганоў.

Правёўшы невялічкае журналісцкае дасьледаваньне, мы высьветлілі, што цяпер у Менску дзейнічаюць тры буйныя мафіёзныя «золатаздабыўныя» групоўкі — цыганская, каўказкая і віетнамская. Усе гэтыя кланы маюць нелегальныя лябараторыі, у якіх і выплаўляюць золата. Крыніцаў сыравіны для падпольных золатаздабыўцаў у Менску шмат. Фактычна гэта ўсе прадпрыемствы радыёэлектроннай прамысловасьці. Але нефармальнымі «лідарамі» зьяўляюцца вайсковы радыёзавод, «Гарызонт» і «Інтэграл». Адгэтуль дэталі, што ўтрымліваюць каштоўныя мэталі, амаль бесьперапыннаю плынялю цякуць на Старажоўку і празь некаторы час зноў вяртаюцца сюды ў выглядзе прыгожых залатых стопкаў.

А нашыя дзяржаўныя кіраўнікі тымчасам скардзяцца на адсутнасьць залатога запасу, з-за чаго нібыта і немагчыма ўвесьці нацыянальную валюту. Ці ня варта ім зазірнуць на Старажоўку і павучыцца золатаздабыўнаму «бізнэсу» ў каўкаскіх ці віетнамскіх «альхімікаў».

Адам РОЎДА

Здарэньні

Давялося хаваць далакопа

У вёсцы Кладнікі Івейскага раёну памёр чалавек. Магілу капаў Э.Казлоўскі. Потым нябожчыка, як і вядзецца, памянулі. Вяртаючыся з памінкаў, сп.Казлоўскі пераходзіў неглыбокую рачулку ды пасьлізнуўся. Упаўшы тварам долу, ён загінуў у плыткай вадзе.

С.М.

Зброя не заіржэла, але...

9 сакавіка ў 73-гадовага жыхара вёскі Філёнаўцы Лідзкага раёну згарэў хлеў. Пры аглядзе гарэлішча, міліцыя знайшла пісталет сыстэмы Walter, а таксама штых і рулю ад вайсковай стрэльбы.

Ян КАЗІМІРЧЫК

13 сакавіка ў Менску завяршыўся XXV турнір па вольнай барацьбе на прыз Аляксандра Мядзьведзя. Удзельнічала 230 спартсмэнаў з 21 краіны. Беларускія барцы выступілі слаба, заваявалі ўсяго адно 1-е месца. Генэральны спонсар турніру фірма «Пушэ» прэзэнтавала А.Мядзьведзю чырвоны Peugeot, які ён тут жа на арэне апрабаваў. Мэру Менска А.Герасіменку, які ўзначальваў аргкамітэт турніру, падаравалі ўсяго толькі каляровы тэлевізар «Гарызонт».

Амаль панацэя

У Горадні адбылася прэзэнтацыя цудадзейных сьцілак, якія, паводле рэклямнага буклету, лекуюць ад 80% вядомых хваробаў і ёсьць адкрыцьцём стагодзьдзя.

Прадстаўляў вынаходку сам аўтар — грамадзянін РП Казімеж Пятровіч. Мясцовая прэса, праўда, не зацікавілася падзеяй, затое прыехалі журналісты «Rzeczypospolitej», «Sztandara młodych» і нават польскай эміграцкай газэты ажно зь Нью-Ёрку. Разам зь імі прыбылі два прафэсары мэдыцыны з Кракава.

Сёньня ў польскай прэсе, аднак, ідзе дыскусія наконт карысьці сьцілак, гамонку вакол якіх часьцей называюць суцэльным шарлятанствам. Тым ня менш сп.Пятровіч гаворыць, што ён толькі выкарыстаў досьвед старажытных кітайцаў. Яшчэ тады яны навучыліся лекаваць хваробы, узьдзейнічаючы на вядомыя ім кропкі на ступаках, зьвязаныя нэрвовымі канчаткамі з усімі органамі нашага цела. Карацей кажучы, уклаў у абутак сьцілкі і хадзі сабе лячыся. Спадар Пятровіч сказаў, што меў запрашэньне ў Швайцарыю, але прыехаў прадэманстраваць свае сьцілкі спачатку на Беларусь, каб дапамагчы тым, хто пацярпеў ад Чарнобыля.

Міхал ВАЎКАВЫЦКІ

Эпархіяльныя таямніцы

(Пачатак у №№7,8)

Гадавы цыкл вясёлых застольляў у Эпархіяльнай управе завяршаецца днём анёла Мітрапаліта Філарэта, які адзначаецца рэгулярна 14 сьнежня. Без узгарачальных напояў не абыходзіцца і, так бы мовіць, неафіцыйная частка сынодаў, на якія цяпер зьбіраецца 9 архірэяў. Супрацоўнікам эпархіі неяк непрыстойна часьцяком бегаць у краму і стаяць у чарзе, таму адмысловая калекцыя сьпірытусовых напояў знаходзіцца непасрэдна ў эпархіяльным памяшканьні. Тут жа ў лядоўнях дыхтоўная закуска, сярод якой і частка гуманітарнай дапамогі. Абслугоўваць больш адказныя прыёмы запрашаюцца прафэсійныя кельнары. А калі даходзіць да круглых юбілейных датаў, то Мітрапаліт Філарэт і ягоныя госьці накіроўваюцца ў рэстараны шыкоўных гатэляў, як гэта было, прыкладам, на 200-годзьдзе Менскай эпархіі, якое 300 гасьцей «замачылі» ў рэстаране «Юбілейным».

Стараюцца і на пэрыфэрыі. 30 студзеня Мітрапаліт Філарэт разам зь япіскапам Берасьцейскім і Кобрынскім Канстанцінам асьвяціў новую царкву ў гонар Серафіма Сароўскага ў Белазёрску. Пасьля адлаведнай цырымоніі адбыўся, як нас паінфармавалі, «вялікі, харошы сьвяточны абед. Было весела і было шмат начальства». Хлопцы з Жыровіцкага манастыра сьпявалі за сталом песьні, а мясцовае сьвятарства налаўняла чарачку. На дэсэрт падалі пяць трох'ярусных тартоў.

Праўда, такія справы не заўсёды сканчаюцца мірна. У адной з цэркваў сьвятары «пад мухай» учынілі бойку проста ў аўтары. І што яны толькі не падзялілі?

За прыезд Мітрапаліта Філарэта патрэбна выкласьці грошы, хоць гэта і завецца «асабістаю справаю бацюшкі». У савецкія часы сума складала каля 400 рублёў. Грошы выплочваюцца і асобам, якія суправаджаюць Уладыку. А гэта чалавек пяць. Апошнім разам іхныя «камандзіровачныя» склалі каля 50 тысячаў рублёў. Прычым тут існуюць свае расцэнкі: адпраўленьне літургіі каштуе даражэй, чым «всенощное бдение». Дэлегацыя Уладыкі ня супраць спыніцца ў шыкоўным гатэлі. Так, падчас побыту ў Берасьці яна скарыстала аднамесныя, камфартовыя апартамэнты былога абкамаўскага гатэлю «Вэста», якія каштуюць да 40 тыс.руб. за суткі. Тут жа ў поўным распараджэньні была й саўна.

Царкоўныя партфэлі хутка стануць ці ня самымі прэстыжнымі. Хоць звонку ўсё выглядае інакш. У Эпархіяльнай управе працуе 55 чалавек, месячны заробак якіх усяго 30-45 тысячаў «зайцоў». Настаяцель менскай царквы Аляксандра Неўскага мае аклад у 80 тысячаў. Астатнія пяцёра сьвятароў атрымоўваюць на пяць тысячаў менш. Акрамя іх, тут 5 дыяканаў і пратадыяканаў, 5 прыбіральшчыц, 3 вартаўнікі, 3 касіры, 2 прыслужнікі, бугалтар, стараста, скарбнік. Матушкам выдаецца пэнсія, і аплочваюцца стараньні пеўчых. Адзін-два разы на месяц зноў жа «па асабістым жаданьні» царква аддае 500 тыс. руб. Эпархіяльнай управе. Царкоўная іерархія надалей скардзіцца, што сродкаў у яе не хапае.

Алесь ДАШЧЫНСКІ

(Далей будзе)

Д'ябал спакусіў

Ужо больш за месяц, як прыхаджане Сьвята-Траецкай царквы Слоніма ня бачаць у аўтары свайго былога настаяцеля пратаярэя Сергія.

Не відаць і тых служкаў, што мелі дачыненьне да царкоўнай касы. Сярод вернікаў ходзяць чуткі, што раптоўная замена божай каманды выклікана вынікамі рэвізіі фінансаў гарадзкой парафіі.

Віктар ВАЛАДАШЧУК

Праграма 8-га каналу зь 15 па 20 сакавіка

Аўторак, 15 сакавіка

18.00 Мультсэрыял «Ганчакі», мультфільм «Джэймс Ўат» з сэрыі «Аміга і ягоныя сябры».
18.35 Муз. праграма.
19.00 Справы сямейныя.
19.10 «Лябірынт правасудзьдзя»: «Безнадзейнае алібі».
20.00 Мультфільмы.
20.30 «Навіны ММ-4».
20.40 Гаспадыні на памятку.
20.45 Шматсэрыйны фільм «Лёс». 32 сэрыя.
21.25 Стрэс-паўза.
21.30 Знаёмства.
21.40 «Ласістар». Маст. фільм.
23.10 Праграма відэакліпаў.

Серада, 16 сакавіка

18.00 Для дзяцей: «Карусэль», мультфільм «Льюіс і Клярк» з сэрыі «Аміга і ягоныя сябры».
18.35 «Солтэк» прадстаўляе: «Дорэміфасолькі».
18.40 Муз. праграма.
19.00 Справы сямейныя.
19.10 «Хіл-стрыт Блюз».
20.00 Мультфільмы.
20.10 Праграма пра здароўе «Жыцьцёвы выбар».
20.35 Гаспадыні на памятку.
20.40 Шматсэрыйны фільм «Лёс». 33 сэрыя.
21.20 Рэзэрвы.
21.40 Знаёмства.
21.50 «Каралеўская кобра». Маст. фільм.
23.15 Праграма відэакліпаў.

Чацьвер, 17 сакавіка

18.00 Мультсэрыял «Сям'я Барклі», мультфільм «Юліюс Цэзар» з сэрыі «Аміга і ягоныя сябры».
18.35 Муз. праграма.
19.00 Справы сямейныя.
19.10 Шматсэрыйны фільм «Лябірынт правасудзьдзя».
20.00 Мультфільмы.
20.10 «Сантэрос». Дак. фільм.
20.40 Гаспадыні на памятку.
20.45 Шматсэрыйны фільм «Лёс». 34 сэрыя.
21.25 Камэдыйнае шоў «Схаваная камэра».
21.45 Знаёмства.
21.50 «Забойства на памяць». Маст. фільм.
23.10 Праграма відэакліпаў.

Пятніца, 18 сакавіка

18.00 Мультсэрыял «Ганчакі». Мультфільм «Гісторыя гольфу» з сэрыі «Аміга і ягоныя сябры».
18.35 «Солтэк» прадстаўляе: «Дорэміфасолькі».
18.40 Муз. праграма «Вам спадабаецца».
19.10 Справы сямейныя.
19.20 Шматсэрыйны фільм «Лябірынт правасудзьдзя».
20.10 Мультфільмы.
20.35 Гаспадыні на памятку.
20.40 Шматсэрыйны фільм «Лёс». 35 сэрыя.
21.20 Час мясцовы.
21.40 Знаёмства.
21.50 «Калі зьнікла сьвятло». Маст. фільм.
23.15 Праграма відэакліпаў.

Субота, 19 сакавіка

15.00 Для дзяцей: «Карусэль», мультфільм «Чынгісхан» з сэрыі «Аміга і ягоныя сябры».
15.35 Муз. праграма.
16.05 Мультфільмы.
16.20 Прапаведнік Кенэт Копленд.
16.50 Сямейны экран. Маст. фільм.
18.35 Рэклама.
18.40 Шматсэрыйны фільм «Лябірынт правасудзьдзя».
19.30 «Джоан Рыверс шоў». Інтэрвію з прадухэнтам тэатру «Бікіні».
20.35 Шматсэрыйны фільм «Лёс». 36 сэрыя.
21.45 «Каруза Паскоскі». Маст. фільм.

Нядзеля, 20 сакавіка

15.00 «Васанта», «Грудное узгадаваньне». Дак. фільм.
15.55 «Солтэк» прадстаўляе: «Дорэміфасолькі».
16.00 «Затока Небясьпечная».
16.30 «Солтэк» прадстаўляе.
17.00 Сямейны экран. Маст. фільм.
18.30 40-я гадавіна «Атлянтык рэкардз».
19.30 Шалом зь Ерусаліма.
20.30 «Казань айца Міхала».
20.40 Шматсэрыйны фільм «Лёс». 37 сэрыя.
21.20 «Гісторыя каханьня». Віктар Рэзьнікаў.
21.50 Маст. фільм.
23.15 Праграма відэакліпаў.

Падпісны індэкс 63887. Нумар падпісаны ў друк 14.03.94. Друкарня "Беларускі Дом Друку" (Менск, пр. Ф.Скарыны, 79). Замова 354 Наклад 22 000.

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010